Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms

Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 19 (9979) * 2017 m. kovo 9 d., ketvirtadienis

Kaina – 0,45 Eur

Ar vienas skaičius reiškia, kad esu geresnis už S.Jakeliūną? 2 p.

Išgyventi padėjo tikėjimas ir viltis 3, 12 p.

„Mylėjai Lietuvą tėvynę tu iš visos širdies“ 6 p.

Krašto šviesa metų kloduose 9 p.

Investicijų trūksta, bet kasdieniai darbai nesustoja 3, 10 p.

Atnaujintos socialinės paslaugos 7, 8 p.

Laba diena

Šiandien – mėnulio priešpilnis. Saulė teka 6 val. 49 min., leidžiasi 18 val. 11 min. Dienos ilgumas 11 val. 22 min.

Vardadieniai: šiandien – Klausgailas, Klausgailė, Klausilas, Klausutė, Klausutis, Klausvyda, Klausvydas, Žyginta, Žygintas, rytoj – Butgailas, Butgailė, Medūnas, Medūnė, Medvilas, Medvilė, Naubartas, Naudravas, Naumantas, Nauminta, Naumintas, šeštadienį – Gedimtas, Gedmilas, Gedmilė, Kastancija, Kastantas, Kastas, Konstancija, Konstantas, Konstantina, Kostas, Kostė, Vijolė, sekmadienį – Galvirda, Galvirdas, Žostarta, Žostartas, Žostautas, Žostautė, pirmadienį – Liutauras, Liutavaras, Rodrigas, Vaitilas, Vaitys, Vaitkanta, Varbutas, antradienį – Batilda, Darkinta, Darkintas, Darmantas, Darminta, Darmintas, Dartautas, Kargauda, Karigaila, Lygmantas, Lykantas, Lymantas, Matilda.

Kovo 10 – Keturiasdešimties paukščių diena. Šventųjų kankinių diena.

Kitas „Gyvenimo“ numeris išeis kovo 15 d., trečiadienį.

Koalicija gausina gretas

Kad Prienų rajono savivaldybės tarybos valdančiųjų koalicija gausina savo gretas, šią žinią patvirtino ir rajono meras **Alvydas Vaicekauskas**. Jo komentare „Gyvenimui“ rašoma:

„2017 kovo 1 d. Tarybos nariai, priklausantys Lietuvos socialdemokratų partijai, Visuomeniniam rinkimų komitetui „Nepriklausomų kandidatų sąrašas Prienų kraštas“, Lietuvos laisvės sąjungai (liberalams), Darbo partijai pasirašė susitarimą dėl koalicijos išplėtimo su Tarybos nariais iš Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos bei Tėvynės sąjungos - Lietuvos krikščionių demokratų partijos.“

Kodėl mes nesaugiai jaučiamės savo valstybėje (darbo aplinkoje, seniūnijoje, rajone, Lietuvoje)?

Loreta JAKINEVIČIENĖ, Prienų rajono savivaldybės tarybos narė, Kultūros, švietimo, turizmo ir sporto komiteto pirmininkė:

-Gyvename gražioje, turtingoje savo istorine praeitimi, tradicijomis, papročiais šalyje. Tačiau įvairios nesėkmės dažniausiai priverčia žmones jaustis nesaugiems. Dažnai kasdieninė realybė – nusivylimas netinkamais valdžios sprendimais, materialinis nepriteklius, besikeičianti darbo rinka, artimųjų netektis, netikėta liga daro žmones pažeidžiamais. Kas veja mūsų žmones iš Lietuvos – iš šalies, kurią mes mylime, kuria mes didžiuojamės?

Dažniausiai tai – socialinis nesaugumas ir socialinis neteisingumas. Atsidūrę aklavietėje – „socialinėje baudžiavoje“ žmonės jaučiasi beteisiai ir neginami. Ką daryti jaunai šeimai ar į darbą skubančiam žmogui, kai jie negali išvažiuoti iš namų, nes nepravažiuojami kaimo keliai? Ką daryti šeimai, kuri neturi pajamų tinkamai pasirūpinti savo vaikais, susimokėti už šildymą? Ką daryti vaikui, kuris talžomas girtų ar nuo narkotikų apsvaigusių savo tėvų? Ką daryti pensininkui ar vienišam žmogui, kuris visą gyvenimą dirbo ir neišgali net vaistų nusipirkti? Ką daryti žmogui, kurio tėvų žemę privatizavo „galingieji“?

Turbūt iki begalybės galime klausti, bandyti surasti tinkamus atsakymus... Tačiau svarbu užduoti ir dar vieną svarbų klausimą – kas turi už tai atsakyti? Aš įsitikinusi, kad atsakyti turi tie, kurie stovi prie valdžios vairo. Būtent nuo jų gebėjimo tinkamai „vairuoti“, nuo jų požiūrio į žmogų, nuo atsakomybės už priimtus sprendimus priklauso kiekvieno iš mūsų saugumas ir gerovė. Lankydamasi susitikimuose su mūsų rajono gyventojais pastebėjau, kad dauguma žmonių, jausdamiesi nesaugiai, ir užduoda būtent šiuos klausimus.

(Nukelta į 2 p.)

Kovo 11 – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena

Laisvos Lietuvos žmonės,

sveiki visi, pasitinkantys dar vieną laisvės pavasarį. Su Kovo 11-ąja!

Tai ypatinga diena, kai drąsi svajonė ir legendiniai žodžiai „Lietuva bus laisva!“ virto tikrove.

Prieš dvidešimt septynerius metus mūsų tauta ir sau, ir pasauliui vėl įrodė, kokia stipria vidine jėga yra apdovanoti žmonės, siekiantys išsivadavimo ir nepriklausomybės.

Mūsų valstybei, vis dar labai jaunai, prieš akis – daugybė iššūkių ir dar daugiau galimybių. Augti, mokytis, kurti ir dirbti. Saugoti nepriklausomybę. Ji suteikia mums pasididžiavimo ir tikėjimo, kad šviesūs tikslai yra pasiekiami.

Būkime verti savo laisvės.

Visiems – gražios Kovo 11-osios šventės!

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė

Mieli Prienų krašto žmonės!

Kovo 11-oji – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena – vienija ir telkia viso pasaulio lietuvius. Ši diena liudija mūsų tautos stiprybę ir primena, kad Lietuvos laisvės saugojimas ir puoselėjimas – kasdienė kiekvieno iš mūsų pareiga.

Kovo 11-osios proga visiems Prienų krašto žmonėms nuoširdžiai linkiu tikėjimo ir pasitikėjimo, vienybės ir santarvės. Kartu prisiimkime atsakomybę už savo bendruomenę, už savo Tautą ir Valstybę.

Prienų r. savivaldybės meras Alvydas Vaicekauskas

Mielieji,

Kovo 11 -oji – prasminga šalies išsilaisvinimo ir tautos atgimimo šventė.

Nuoširdžiai sveikinu Jus Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos proga ir linkiu būti tokiems, kokie buvome prieš dvidešimt septynerius metus - kupini ryžto, didelių siekių ir pilietinės santarvės. Didžiuokimės, kad esame Nepriklausomos Lietuvos - savo šalies - piliečiai.

Lietuvos Respublikos Seimo narys Vytautas Kamblevičius

Nepriklausomybė buvo siekis, kuris suvienijo tautą ir uždegė širdis. Kokia stipri ir vieninga yra kovojanti už savo orumą tauta!

Tad ir šiandien nepraraskime tikslo, kuris mus jungtų jau laisvoje šalyje: pagarbos vieni kitiems, vienybės ir gerovės siekio. Mylėkime ir tikėkime ateities Lietuva, nes valstybę turėsime tokią, kokie būsime patys. Su kovo 11 -ąja!

Lietuvos Respublikos liberalų sąjūdžio Prienų skyrius

Prienų ligoninės patirtimi domėjosi kolegos iš Kirgizijos

Autorės nuotrauka

Kovo 3 dieną Prienų ligoninėje su darbiniu vizitu lankėsi Kirgizijos medikų delegacija, kuri domėjosi gydymo įstaigos patirtimi, susijusia su infekcijų kontrole. Delegacijoje - Kirgizijos sveikatos apsaugos ministerijos, vieno iš Vyriausybės departamentų, mokymo centro atstovai, diagnostikos, epidemiologijos, anestezijos ir reanimacijos, bendrosios chirurgijos specialistai. Jų studijų kelionę inicijavo Šveicarijos Raudonojo Kryžiaus organizacija.

Svečių delegaciją priėmė VšĮ „Prienų ligoninė“ direktorė **Jūratė Milaknienė**, direktorės pavaduotojas medicinai **Vaidotas Karvelis** ir direktorės pavaduotoja slaugai **Loreta Šiugždinienė**. Pokalbio metu įstaigos vadovė Kirgizijos medikams pristatė ligoninės istoriją, struktūrą, paslaugas ir pokyčius, įvykusius per pastaruosius dešimtmečius, o ligoninės specialistai atsakė į rūpimus klausimus, pademonstravo, kokiais būdais ir priemonėmis ligoninėje užtikrinami higienos reikalavimai, užkertamas kelias infekcijų plitimui.

Svečiai apžiūrėjo reanimacijos ir intensyvios terapijos palatą, operacinę, kitus skyrius. Juos domino, kaip ligoninėje funkcionuoja infekcijų kontrolės sistema, kaip tvarkomos medicininės atliekos, valomos ir dezinfekuojamos patalpos nuo ligonio lovos iki operacinės, kaip sterilizuojami įrankiai ir pan.

Delegaciją lydėjęs LSMUL Kauno klinikų Vaikų intensyviosios terapijos skyriaus vadovas **Vaidotas Gurskis**, kuris yra Šveicarijos Raudonojo Kryžiaus organizacijos ekspertas infekcijų kontrolės klausimais Kirgizijoje, pabrėžė,

(Nukelta į 2 p.)

Politika Rytas STASELIS

Ar vienas skaičius reiškia, kad esu geresnis už S. Jakeliūną?

Auditorijai turiu porą naujienų. Vieną gerą, kitą – kaip čia pasakius... Geroji ta, kad kažkada, reikia tikėtis – dar šiais metais visų dirbančiųjų ir viešajame, ir privačiame sektoriuje algalapiai taps solidesni. Kas svarbiausia – ne forma, o turiniu. Kitaip tariant, beveik visi mes pamatysime, kad savo kruvinu ir sunkiu darbu uždirbame daugiau nei mums atrodė. Kiek – čia didelis klausimas, atsakymas į kurį priklauso nuo politikų sutarimo ir galutinės valios.

Dabar apie tai, ką įvardiju „kaip čia pasakius“. Taigi nors nominaliai visų dirbančiųjų atlyginimas už darbą bus didesnis, padidėjimą pajus ne jūsų kišenė, o tik algalapis.

Reikalas tas, kad po ilgų svarstymų, viešo mikčiojimo ketvirtadienį finansų ministras Vilius Šapoka mažiausiai dviejose televizijos laidose gana tvirtai (pamažu įprantant prie dabartinės vyriausybės narių pareiškimų, nori nenori, rašant tenka pasilikti bent jau menkutę išlygą) pasakė, kad pirmu mokesčių sistemos pertvarkos klausimu randasi sutarimas. Tai reiškia, kad į dirbančiųjų algalapį bus įrašoma jo užimamos darbo vietos kaina: alga *brutto*, išskaičiavimai mokesčių dalies ir įmokų Sodrai. O taip pat – kas naujausia – taip pat ir visos darbdavio įmokos už kiekvieną darbuotoją.

Lietuvos laisvosios rinkos instituto interneto svetainėje nurodoma, kad darbuotojas šiuo metu moka 15 proc. gyventojų pajamų mokesčio (GPM), 6 proc. privalomojo sveikatos draudimo (PSD) įmoką ir 3 proc. Sodros įmoką. Kitaip tariant, lietuviškas, 1000 Eur per mėnesį uždirbantis (kai kurių valstiečių ir žaliųjų teigimu) „turčius“ iš šios algos „ant popieriaus“ turi atsegti 150 Eur GPM, 60 Eur – PSD ir 30 Eur – Sodrai. Iš viso – 240 Eur. Todėl, kadangi visos šios popierinės operacijos įvykdomos įmonės ar įstaigos finansų skyriaus, į rankas gaunama 760 Eur.

Darbdavys už kiekvieną darbuotoją tuo pat metu atsisveikina su papildoma pinigų suma: sumokėdamas 27,98 proc. „Sodros“ įmoką, 3 proc. PSD įmoką ir 0,2 proc. įmoką į Garantinį fondą. Dažnai teigiama, kad darbdavio „Sodros“ įmoka sudaro 30,98 proc., tačiau į šį skaičių įeina 3 procentinių punktų PSD įmoka, kuri yra pervedama į PSD fondą.

Tokia ir pertvarkos esmė: dabar, kažkada šiais metais jūsų nominali alga popieriuje padidės nuo sąlyginių 1000 iki maždaug 1300 Eur (taigi tapsite tiesiog turčių turčius!), tačiau į rankas gausite tuos pačius 760 Eur.

Nusivylimo atodūsių chore, sakyčiau, galima įžvelgti ir dar keletą teigiamų dalykų: pagaliau žinosite, kiek darbdaviui iš tikrųjų kainuoja jūsų darbo vieta, norint, kad jūs į rankas gautute 760 Eur, viešaisiais finansais paverčiant maždaug 42 proc. savo uždarbio. Jūs daug labiau kompetentingai galėsite piktintis ar atvirkščiai – pritarti mokesčių dydžiui Lietuvoje. Gali būti, kad jūs net pakeisite požiūrį į nuolat politikų grojamą, tačiau stringančią plokštelę apie progresinius mokesčius. Jūs dažniau politikų klausite, kam panaudojami tie 42 proc. uždirbtų pinigų, kuriuos atiduodate visuomenės reikmėms. Mėginu spėti, kad diduma jūsų prieš įvairiausius rinkimus ar kitas garsias politines kampanijas smalsausite atsivertę interneto išteklius, o kiek savo uždirbtų pinigų visuomenės reikmėms skyrė politikai ligi tol, kol tokie dar nebuvo. O dirbo ūkininkais, konsultantais, miškininkais, muzikantais, rašytojais.

Gal visos šios skaičiuoklės dėmenys galų gale bus mažesni – tokių kalbų būta. Tačiau darsyk pabrėžčiau, kad šios kadencijos politikų kalbų vertė kol kas yra labai arti nulio. Tad į tas kalbas siūlyčiau nekreipti dėmesio. Bent jau ligi tol, kol jos nevirs rimtais svarstymais, o gal net įstatymų projektais.

Patikėkite – tai ne taip jau blogai. Žinau iš savo patirties: kada pats sumoki visus mokesčius, kuriuos sumokėti privalai pagal įstatymą, visokių karbauskių „solidarumo“ duoklę, siekiančią apie 1,6 proc., imi vertinti šiek tiek įkypu žvilgsniu. Randasi noras tą solidarumą bent šiek tiek išlyginti.

Štai aš žinau, kad per du š. m. pirmuosius mėnesius gyventojų pajamų mokesčio nuo uždirbtų pajamų sumokėjau 575 Eur arba daugiau nei dvigubai daugiau nei Seimo Biudžeto ir finansų komiteto pirmininkas Stasys Jakeliūnas per ataskaitinius 2015 m., prieš tapdamas seimūnu – 229 Eur. (Čia dar lieka dalis mįslės: kokiu tarifu GPM reikėjo sumokėti nuo deklaruotų 3703,62 Eur metinių pajamų – tikėkimės, kad būsimasis Seimo biudžeto ir finansų komiteto pirmininkas savo – konsultanto – veikloje turėjo nemažų sąnaudų).

Smagu. Patikėkite, ir Jums visiems bus smagu. Įgyvendinus vienintelę mokesčių sistemos pertvarką gauti teisėtą galimybę pateikti Seimo nariams labai daug ir labai kompetentingų klausimų. Ypač išgirdus juos plepant apie „turčius“, kurie naudojasi galimybėmis kažko nemokėti, gauti kažkokią lengvatą. Taip pat apie socialinį teisingumą, solidarumą, apmokestintiną nekilnojamąjį turtą ar automobilį. Nesvarbu, kad greičiausiai jūsų klausimai nesulauks jokių atsakymų. Vien paklausti bus smagu.

Dėl visų kitų valdančiosios daugumos reformų – niekas taip ir nepajudėjo. Išskyrus viešąją erdvę pasiekiančias žinias, esą tarp valstiečių ir žalių frakcijos ir Vyriausybės, tos pačios Vyriausybės viduje yra ne tik skirtingų nuomonių reformų klausimais, bet ir atvirų pjautynių.

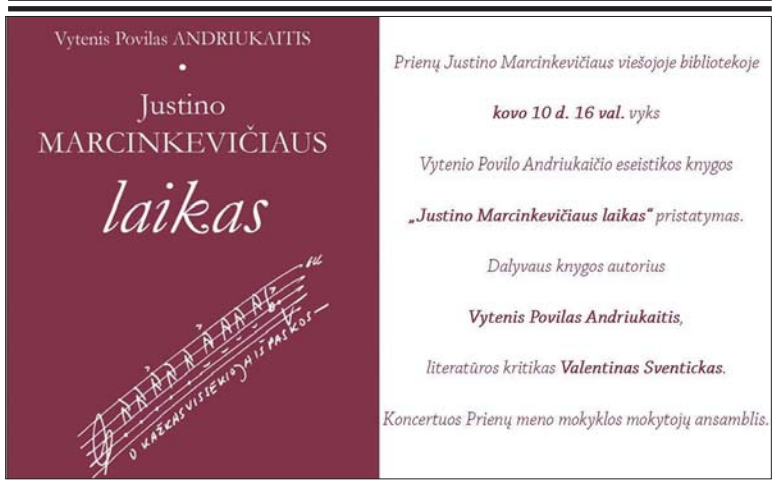

Kodėl mes nesaugiai jaučiamės savo valstybėje (darbo aplinkoje, seniūnijoje, rajone, Lietuvoje)?

(Atkelta iš 1 p.)

Taip, jie yra pikti, nes netiki arčiausiai jų esančių valdžios atstovų pasiteisinimais, kurie dažniausiai skamba taip: „žiūrėsim“, „spręsim“, „svarstysim“. Žmonės jau pavargo nuo nesibaigiančių pažadų, jie nori atsakymų čia ir dabar, jie nori, kad valdžios atstovai, už savo darbą gaunantys atlyginimus, kai kurie mūsų rajone ir pakankamai solidžius priedus, pagaliau juos išgirstų. Apgailėtinai skamba, kai „numylėtiniai“, „pataikūnai“ sako: seniūnas, meras, administracijos direktorius, Seimo narys jums, o kartu ir visiems mums padėjo. Svarbu, kaip ir kiek jie mums padeda? Ką jie mums dalina? Ar ne tai, ką mes patys uždirbom? Jie ir turi padėti, nes jiems už tai mokami atlyginimai, ir padėti ne tik išrinktiesiems. Pinigus jie paima ne iš savo dažniausiai pilnų kišenių, bet iš tos pačios mūsų Valstybės, iš mūsų visų uždirbtų pinigų.

Nenoriu daug moralizuoti, bet kai kiekvienais metais girdi tuos pačius žmonių klausimus ir negirdi atsakymų, - darosi graudu. Dar graudžiau atrodo, kai matai akivaizdų valdžios atstovų nepakantumą žmonių problemoms: „kalbėkite glausčiau“, „jūs jau kreipėtės“, „jums jau buvo atsakyta“.

Išbandymas valdžia – tai iššūkis, tačiau priimdami jį, kartu turime prisiimti ir pagarbą žmogui, atsakomybę. Žmogus pasijus ne tik saugiu, bet ir rūpimu mūsų valstybėje, kai jo prašymai nepasiklys valdžios

koridorių labirintuose, kai jis nestovės lietuje neuždengtoje kaimo autobusų stotelėje, ir eilėje Lenkijoje prie pigesnių maisto produktų, kai jis pagaliau pasijus oriu mūsų valstybės piliečiu.

Jelena KONOVALOVA, Prienų globos namų socialinė darbuotoja:

- Nežinau, ar aš esu išlepinta tos aplinkos, kurioje mokiausi, dirbau ir dirbu, sąlygų, ar iš tiesų mūsų valstybėje, šiuo atveju mūsų rajone, vyksta tai, ką man, deja, sunku suprasti ir kas manyje budina nesaugumo jausmą.

Charkovo universitete studijuodama prancūzų kalbą, turėjau galimybę bendrauti su mums dėsčiusiais dėstytojais užsieniečiais. Iš jų mokiausi ir bendravimo kultūros, pagarbaus elgesio su žmonėmis.

Kai atvažiavau gyventi ir dirbti į Lietuvą, gyvenimas suvedė su diplomatinio korpuso darbuotojais prancūzais. Bendravimas su jais suteikė dar daugiau patirties, kuri, manau, man buvo labai naudinga ir trisdešimt penkerius metus dirbant pedagoginį darbą, kaip ir yra svarbi šiandieniniame mano darbe. Socialine darbuotoja Prienų globos namuose dirbu jau dvidešimt metų. Iki šiol džiaugiausi tuo, ką darau ir ta aplinka, kurioje dirbu.

Kodėl sakau būtuoju laiku? Ogi todėl, kad po to, kai pas mus apsilankė Prienų rajono savivaldybės administracijos auditorė su savo pagalbininke, pasijutau tikrai nejaukiai ir nesaugiai.

Neabejoju tuo, kad auditorė turi savo užduotis ir teisę tikrinti, reikalauti dokumentų, bet tai daryti turi kultūringai ir nekeliant diskomforto. Nustebino auditorės arogancija, kategoriški ir gal kai kurie ir ne visai pagrįsti reikalavimai, nenoras išgirsti tai, kas sakoma. Buvom „paprašyti“ užleisti savo darbo patalpas. Užleidome, sudėjome segtuvus su dokumentais ir išėjome. Tik vėliau pagalvojome apie tai, kad neteisingai pasielgėme. Juk mes bendraujame su gyvais žmonėmis, o ne popieriais. Kaikurie mūsų gyventojai turi įvairių problemų, tad jiems labai svarbi įprastinė aplinka, kurioje jie jaučiasi patogiai. Dabar gi ir su gyventojais, ir su jų artimaisiais bendravome, kur pakliuvo. Be to, kiekvieną kartą einant į kabinetą reikiamų dokumentų, jautėmės nejaukiai, kad trikdome auditorių darbą. Man asmeniškai – tai buvo išbalansuota diena.

Tikrai pirmą kartą pasijutau, kaip piktai egzaminuojama mokinukė, nors su tikrintojais teko susidurti ir anksčiau. Ir mokykloje buvo atliekamas auditas, tikrindavo ir Švietimo skyriaus inspektoriai, bet jų nusiteikimas buvo kitas. Jie ateidavo vedini noro patarti, padėti. Žinoma, pastebėdavo jie ir tai, kas taisytina, bet pasakydavo tai korektiškai, ramiai.

Globos namuose taip pat buvome sulaukę įvairių komisijų, Seimo kontrolierių, bet dėl to nejautėme jokio diskomforto. Kontrolieriai kartu aptarė ir patikrinimo rezultatus, įvardino tai, kas jiem padarė įspūdį, ką pastebėjo naujo, pažangaus.

Nežinau, ką apie mūsų darbą parašė ar parašys akte auditorė, bet jos elgesys, kai esi žeminamas vien dėl to, kad nesupranti, ko iš tavęs reikalaujama, kelia abejonių valdininkų darbo ir bendravimo kultūra, skatina nepasitikėjimą. O pas mus važiuoja pasitarti, pasimokyti kitų globos namų socialiniai darbuotojai.

Prienų ligoninės patirtimi domėjosi kolegos iš Kirgizijos

(Atkelta iš 1 p.)

kad Prienų ligoninė pasirinkta neatsitiktinai, ji puikus optimaliai organizuotos stacionarinės sveikatos priežiūros įstaigos pavyzdys pagal savo dydį, aprūpinimą, aptarnaujamų gyventojų skaičių ir darbuotojų kvalifikaciją.

V.Gurskio teigimu, demokratinei Kirgizijai, pradėjusiai sveikatos apsaugos reformą, rūpi Lietuvos perėjimo iš vienos sistemos į kitą patirtis – pasikeitimai mūsų šalies sveikatos priežiūros srityje įvyko per palyginti trumpą laiką, ir buvo pasiekta gerų rodiklių. Todėl, padedant tarptautinėms organizacijoms, Kirgizijoje investuojama į medikų mokymus, rengiami darbiniai vizitai į Europos šalis. Įgytą gerąją patirtį siekiama pritaikyti gydymo įstaigose, kuriose darbo sąlygos itin sudėtingos.

„Lietuviai medikai dalyvavo Kirgizijoje sukuriant skubios vaikų hospitalinės pagalbos, stebėjimo ir transportavimo sistemą, pastaruoju metu šioje šalyje bandoma sutvarkyti šiuolaikinę infekcijų kontrolės sistemą, pradedant chirurgija ir reanimacija, nes ligonių mirtingumas dėl infekcijų itin aukštas. Ligoninės nėra aprūpintos būtiniausiomis priemonėmis, jose neretai sutrinka vandens tiekimas, dingsta elektra, neužtikrinami pagrindiniai higienos reikalavimai. Pavyzdžiui, aukščiausio lygio ligoninės operacinėje nėra ventiliacijos sistemos, patalpa vėdinama atidarius langą – už jo karštis, vėjas, dulkės, skraido musės,“ – pasakojo V.Gurskis. Anot jo, medicinos paslaugos labiau prieinamos didžiųjų šalies miestų gyventojams, o atokiose, kalnuotose vietovėse gyventojams iki artimiausios ligoninės tenka vykti po kelis šimtus kilometrų, todėl jie neretai lieka be skubios medikų pagalbos.

Kirgizų delegacija domėjosi, kaip infekcijų kontrolė vykdoma visų lygių ligoninėse, todėl ji lankėsi Vilniaus ir Kauno universitetinėse ligoninėse, valstybiniuose ir privačiuose sveikatos priežiūros centruose, Alytaus apskrities S. Kudirkos ligoninėje, Higienos institute, visuomenės sveikatos įstaigose.

Dalė Lazauskienė

Beta

Kviečiame pasiklausyti mokymo **„Kaip melstis?“**

Kovo 13 d. 17.30 val. Prienų parapijos namų salėje.

Mokymą ves daktaras, VDU teologijos fakulteto dekanas Benas Ulevičius.

Maloniai kviečiame.

Medžiotojų sąjunga „Gamta“ organizuoja pradedančiųjų medžiotojų kursus. Smulkesnė informacija tel. 8 686 69 052.

„Mums rūpi. Rūpinkimės kartu!“

Projektą remia SPAUDOS, RADIJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

Išgyventi padėjo tikėjimas ir viltis

Susitikti su Išlauže gyvenančia aštuoniasdešimt šešerių Ona Juodsnukiene paskatino žinia, kad moteris daugiau nei šešis dešimtmečius saugo brangias relikvijas – iš Sibiro parsivežtus siuvinėtus paveikslus, staltieses. Susitikome artėjant Lietuvos Nepriklausomybės dienai, tad ir pokalbis sukosi apie meilę gimtajam kraštui, tikėjimą ir viltį, kurie neapleido Sibire, padėjo ištverti visus gyvenimo išbandymus, suteikia vilties, kad vaikams, anūkams, proanūkiams bei visiems Lietuvos žmonėms gyvenimas bus lengvesnis, nei jų kartai.

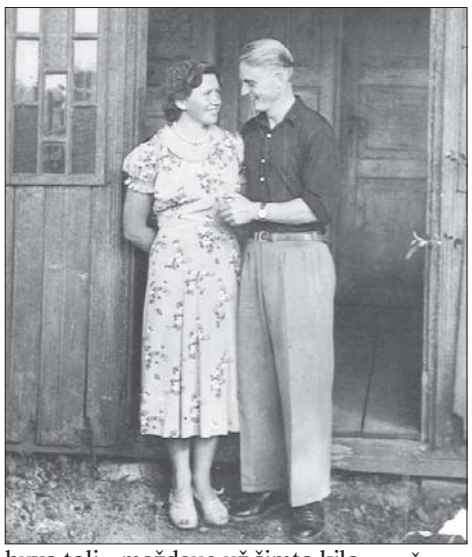

▲ Ona ir Juozas su anūkais Andriumi ir Evelina (apie 1997 m.)

◀ Ona ir Juozas Juodsnukiai apie 1959 m.

Gyvenimą sustabdė tremtis

Ona Spūdytė – Juodsnukienė gimė Kalveliškių kaime (dabar Veiverių seniūnija). Tėčio neteko būdama ketverių. Kai, atrodo, gyvenimas jau grįžo į normalias vėžes, prasidėjo karas, užgriuvo pokario sunkumai, o vėliau visą gyvenimą aukštyn kojom apvertė tremtis.

Į Sibirą jų šeimą – mamą su vyru, dvidešimt vienerių Oną ir aštuoneriais metais jaunesnę sesutę Konstanciją – išvežė 1951-ųjų spalį. Brolis Juozas tremtinio dalies išvengė, nes tuo metu tarnavo kariuomenėje.

- Viena diena pakeitė gyvenimą. Netekome namų, Tėvynės, artimųjų. Netekau ir jaunystės, - graudinosi į skaudžius prisiminimus panirusi Ona.

Taip kartu su būriu kitų tremtinių atsidūrė Tomsko srities šiaurėje prie Obės intako Sangalkos upės esančioje gyvenvietėje, kur praleido ilgus septynerius metus.

Taigos kirtėja

Išvarginti ilgos kelionės dvokiančiuose perpildytuose vagonuose, sunkvežimiais ir garlaiviu, paskutinius dvidešimt kilometrų tremtiniai turėjo įveikti pėsčiomis, ant pečių nešdamiesi visą mantą – būsimo gyvenimo svetimoje Sibiro žemėje pagrindą. Džiaugėsi, kad visai šeimai pavyko atlaikyti kelionę, nes ne visiems taip pasisekė – silpnesnieji mirė ir juos teko palaidoti pakelėje, o jų kapų vietos niekas nebežino.

Įsikūrė mediniuose barakuose – keliolika lietuvių šeimų viename. Visi galintys dirbti netrukus prisijungė prie dirbančiųjų taigos miškuose – pjovė medžius, kirto šakas, plukdė sielius. Darbas buvo toli nuo namų, tad darbininkai išvykdavo keliems mėnesiams.

Ona – stipri jauna mergina, kuri kartu su kitomis likimo sesėmis taip pat dirbo taigoje - kartu su vyrais elektriniais pjūklais pjovė medžius, genėjo šakas. Jaunesnės mergaitės ženklino medžius. Medžius prieš plukdant reikėdavo paruošti pagal tai, kam mediena bus naudojama – vienaip tuos, kurie taps telefono stulpais, kitaip tuos, iš kurių bus pjaunamos lentos. Paruoštą medieną traktoriai gabendavo upės link. Žiemą jau surištus sielius palikdavo ant ledo – mediena pajudėdavo kartu su ledais ir upėmis nukeliaudavo iki Tomsko. Vasarą į upę sielius nuleisdavo jau surištus ant kranto.

Medžius pjaudavo ir apdirbdavo elektriniais pjūklais, kuriems elektrą gamino specialiai paruoštomis malkomis kūrenamas generatorius. Jis gamino ir apšvietimui reikalingą elektrą, nes žiemą šviesu būdavo vos kelias valandas.

Pirmoji Onos darbo vieta taip pat buvo toli - maždaug už šimto kilometrų nuo vietos, kur įsikūrė. Ją pasiekė pėsčiomis per tris dienas. Apsigyveno ankštame barake. Vienuose gultuose miegojo moterys ir merginos, kituose – vyrai.

- Gulėdavom kaip silkės bačkoje. Nors ant kito šono verstis reikėdavo visoms kartu, bet taip buvo šilčiau, - prisimena tremtinė.

Gyveno pusbadžiu, nes visas maistas, kokio gaudavo, buvo duona su šiaudais, „kambandžyras“ (nežinia iš ko pagaminti riebalai), gabalinis cukrus, kurį įkąsti būdavo galima tik pakaitinus virš ugnies, kruopos. Kartais dar atveždavo mažyčių bulvių ir žuvyčių.

Pirmoje „darbovietėje“ Ona prabuvo iki pavasario – į pagrindinę gyvenvietę taigos kirtėjai grįžo prieš patvinstant upėms.

Žiemą – šaltis, vasarą – „moškės“

Taip ir bėgo gyvenimas, dirbant taigos miškuose po 12 valandų per parą, be laisvų ir šventinių dienų. Žmones vargino ne tik sunkus darbas ir maisto stygius, bet ir gamta – žiemą temperatūra nukrisdavo iki – 50°, o vasaromis labiau nei karštis gyvenimą apsunkindavo „moškės“. Kraujasiurbės, anot Onos, pralįsdavo pro ant veido uždėtą tinklelį, palįsdavo po drabužiais, įlįsdavo į batus.

- Žiemą, kai temperatūra nukrisdavo žemiau 40 laipsnių, į darbą nereikėdavo eiti. Šiaip niekam mes nerūpėjom, prie tokio šalčio metalas lūždavo, - pasakoja Ona. – Išėjus į lauką greitai pabaldavai – drabužiai pasidengdavo šerkšnu, net ašaros ant veido sušaldavo.

Pagrindinis žiemos apavas – veltiniai. Gal ir šildytų kojas, jei nesušlaptų. O sušlapdavo ir iš išorės, nes buvo nešiojami be kaliošų, ir iš vidaus – prikrisdavo sniego bebraidžiojant po gilias pusnis.

Vasario 16 -ajai – cepelinai

Pirmąsias Kalėdas Sibire ir pirmąją Vasario 16 -osios šventę Ona šventė toli nuo artimųjų – taigos giluoje. Kaip prabėgo Kalėdos, tremtinė sako neatsimenanti, matyt, panašiai kaip ir kitos šventės – su maldomis, giesmėmis ir lietuviškomis dainomis.

- Labiau įstrigo kitas įvykis – kai kumeliukas nusilaužė koją ir leido jo mėsą suvalgyti. Kadangi gyvulys jaunas, tai ir mėsa buvo nekieta. Teko ragauti ir meškos – jos mėsa specifinio kvapo, salstelėjusi. Alkanam bet kokia mėsa skanu, kad tik būtų! Labai skani buvo ir žuvimi kvepianti kiauliena, kuri tokį kvapą ir skonį įgaudavo dėl to, kad kiaules šerdavo mažomis žuvytėmis, - pasakojo Ona.

Pirmąją žiemą iki kiaulienos dar buvo toli. Miško kirtėjų meniu tik retkarčiais paįvairindavo bulvytės ir žuvytės, anot Onos, tos pačios, kuriomis kolūkiuose šerdavo kiaules.

Taip sutapo, kad Vasario 16 -ąją kartą per mėnesį atvažiuojantis daktaras jai dėl ant kūno iškilusių daugybės vočių leido neiti į darbą. Kartu

(Nukelta į 12 p.)

„Mums rūpi...“

Investicijų trūksta, bet kasdieniai darbai nesustoja

Jiezno kultūros ir laisvalaikio centre vykęs seniūnijos ataskaitinis susirinkimas gausiai sukvietė vietos gyventojus. Išklausyti seniūno Algio Bartusevičiaus ataskaitos, aptarti nuveiktų ir laukiančių darbų, atsakyti į gyventojams rūpimus klausimus atvyko Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekauskas, savivaldybės administracijos ir Tarybos atstovai, kiti svečiai. Prieš ilgas kalbas skambėjo muzika ir dainos – susirinkimo dalyvius pasveikino Jiezno KLC (direktorė Dalia Vertinskienė) vokalinis ansamblis, „Jieznelės“ ir vaikų jungtinė kapela, jaunasis dainininkas Nojus.

Autorės nuotraukos

Tarp ūkinių darbų svarbiausi – kelių ir aplinkos priežiūra

Jiezno seniūnijos seniūnas **Algis Bartusevičius** 2016 metų seniūnijos veiklos ataskaitą iliustravo skaidrėmis, kuriose atsispindėjo gautos lėšos, atlikti darbai, projektai ir įgyvendintos iniciatyvos, seniūnijos kultūrinis, sportinis, bendruomeninis gyvenimas ir ateities lūkesčiai.

Seniūno teigimu, 2016 m. savivaldybė seniūnijos veikloms vykdyti skyrė 40 969 eurus, šiek tiek daugiau, nei 2015 -aisiais, todėl metus jis įvardino gana sėkmingais, nors spręstinų problemų ir darbų aprėptis buvo itin plati. Seniūnas pirmiausia pristatė ūkinius darbus. Seniūnija rūpinasi gatvių, kelių, žaliųjų plotų, kapinių priežiūra, skiria didesnį dėmesį kultūros paveldo objektų (piliakalnių, kapinaičių, paminklų) tvarkymui, ežero pakrančių švarinimui, nelegalių sąvartynų likvidavimui, gėlynų puoselėjimui, valkataujančių šunų ir kačių gaudymui.

Seniūnas A.Bartusevičius.

Aplinkos tvarkymo darbams pasitelkiami žmonės, atliekantys viešuosius darbus, atidirbantys už gaunamas pašalpas, taip pat organizuojamos bendruomeninės talkos, visuotinė akcija „Darom“.

Seniūnija prižiūri septynerias teritorijoje esančias kapines, vienerios iš jų – neveikiančios. Jose šienaujama, rūšiuojamos šiukšlės, remontuojamos tvoros. Seniūnas turėjo priekaištų gyventojams, kurie įsigudrino komunalinėmis ir stambiagabaritėmis atliekomis atsikratyti kapinių konteineriuose, ypač jų padaugėja po savaitgalių. Todėl daug laiko tenka skirti jų išrūšiavimui. Atliekų surinkimo ir išvežimo sistemoje nauja tai, kad pasikeitė seniūniją aptarnaujantis atliekų vežėjas. A.Bartusevičius tikisi, kad, „Druskininkų komunalinis ūkis“ paslaugas suteiks keliskart pigiau.

Seniūnas A.Bartusevičius pasidžiaugė, kad sėkmingai sprendžiamos elektrifikacijos problemos, vardino apšviestas Jiezno miesto ir gyvenviečių gatves, tam pernai išleista 11 tūkst. eurų. Pavyzdžiu kitiems nurodė Beržų gatvės gyventojus, kurie, siekdami gyventi saugiau, patys nusipirko šešis šviestuvus.

Vienas iš prioritetinių darbų – kelių tvarkymas ir priežiūra, pernai šioms reikmėms iš Kelių direkcijos buvo gauta 93 334 eurai. Buvo remontuojamos ir asfaltuojamos kelių atkarpos, lopomos duobės, tvarkomos pralaidos, lėkščiuojamos pakelės, kertami važiuojamąją dalį stelbiantys krūmai, statomi ženklai su gatvių pavadinimais. Seniūnas dėkojo „Nemuno“ žemės ūkio bendrovei, ūkininkams, kurie, naudodamiesi keliais, prisidėjo prie jų remonto bei tvarkymo savo lėšomis ar technika. Suprantamas seniūnijos gyventojų noras greičiau, saugiau nuvykti į darbą, pasiekti savo kelionės tikslą neužklimpus ar nesugadinus automobilių, todėl ir seniūnui, ir susirinkime dalyvavusiam merui buvo užduota klausimų, susijusių su kelių būkle.

Labiausiai gyventojams rūpėjo, kada bus tęsiami žiemos laikotarpiu sustoję kelio *Antakalnis - Jieznas - Alytus - Merkinė* rekonstravimo darbai. Meras A.Vaicekauskas sakė gavęs patikinimą, kad darbai prasidės įpusėjus kovui, o baigsis šiemet. Dėl šio kelio uždarymo Jiezno gyventojai patiria ne tik materialinių nuostolių, nes tenka nuolat daryti lanksčius aplinkkeliu, bet ir nepatogumų dėl suintensyvėjusio eismo miestelio gatvėse, laužomo asfalto. Tarybos narys Cezaras Pacevičius ragino savivaldybės vadovus ir seniūną iš rangovų ir Kelių direkcijos atkakliau reikalauti garantijų ir lėšų šioms gatvėms sutvarkyti.

Meras seniūnijos gyventojams davė žodį, kad šiemet bus baigtas asfaltuoti kelias Vėžionyse. Jo teigimu, kelias *Jieznas - Nibriai* pirmu numeriu įtrauktas į prioritetinių darbų sąrašą, o kelio į Sobuvą remontas - pagal eiliškumą ketvirtas. Anot mero, pasikeitus kelių priežiūros politikai, 50 proc. numatytų lėšų bus skiriama kapitaliniam jų remontui, sankasų formavimui. Kadangi mažės lėšų žvyravimui, duobių lopymui, meras ragino vairuotojus būti atsakingesniems, o su keliais besiribojančių žemių savininkus imtis iniciatyvos ir iškirsti pakeles gadinančius krūmus.

Socialiniai klausimai sprendžiami bendromis jėgomis

Seniūnas apgailestavo dėl seniūnijoje prastėjančios demografinės situacijos (pernai gimė 12 kūdikių, mirė 54 žmonės), jo teigimu, senstanti visuomenė turi specifinių poreikių, tenka organizuoti jiems reikalingas paslaugas. Prienų socialinių paslaugų centro direktorė **Aurelija Urbonienė** pristatė dienos socialinės globos paslaugas neįgaliesiems jų namuose, bendruomeninių šeimų namų projektą, ragindama pastebėti tuos bendruomenės narius, kuriems reikalinga pagalba iš šalies.

Dėl pasikeitusios tvarkos seniūnijoje pašalpininkų mažėja (2017 m. gauti 339 prašymai), tačiau socialinė įtampa išlieka. Pernai seniūnijoje registruotos 27 socialinių ir bendravimo įgūdžių neturinčios, girtaujančios šeimos, jose auga 69 vaikai. Socialiniams darbuotojams iššūkiu tampa rizikos šeimų lankymas ir nuolatinė stebėsena. Padedant Prienų socialinių paslaugų centrui, šių šeimų vaikams organizuojami įvairūs renginiai, suteikiama kitokio, šviesesnio, gyvenimo alternatyva. Meras aktualizavo klausimą dėl šeimose augančių vaikų saugumo, kviesdamas bendruomenių atstovus būti pilietiškesniems, aktyviau reaguoti į konfliktus ar smurto atvejus kaimynystėje.

Laike sustingusiam miesteliui reikia pokyčių

O aktyvusis Jiezno krašto jaunimas, ko gero, negali skųstis užimtumo stoka, tuo rūpinasi seniūnija,

(Nukelta į 10 p.)

Nuomonė Kodėl norima sunaikinti miškų urėdijas?

Jau tapo tradicija, kad po kiekvienų rinkimų į Lietuvos Respublikos Seimą aukščiausiuose valdžios sluoksniuose ir viešojoje erdvėje prasideda „diskusijos“ dėl valstybinio miškų ūkio reformos. Žodis „diskusijos“ rašomas kabutėse, nes diskusijomis to pavadinti negalima - valstybiniuose miškuose esančios medienos perėmimu į savo rankas suinteresuotos verslo grupuotės (dažnai susijusios su skandinavišku kapitalu) tiesiog pradeda atvirą šmeižto, dezinformacijos ir puolimo kampaniją prieš valstybės įmonių miškų urėdijų vadovus (urėdus), Generalinę miškų urėdiją ir visą valstybinių miškų sistemą. Į šią nešvarią kampaniją verslininkai sugeba įtraukti politikus ir net aukščiausius šalies pareigūnus. Iki šiol Seimo nariams pakakdavo išminties neleisti išgrobstyti šio neįkainojamo mūsų turto, bet grobis toks saldus, jog panašu, kad miškai dar ilgai neturės ramybės.

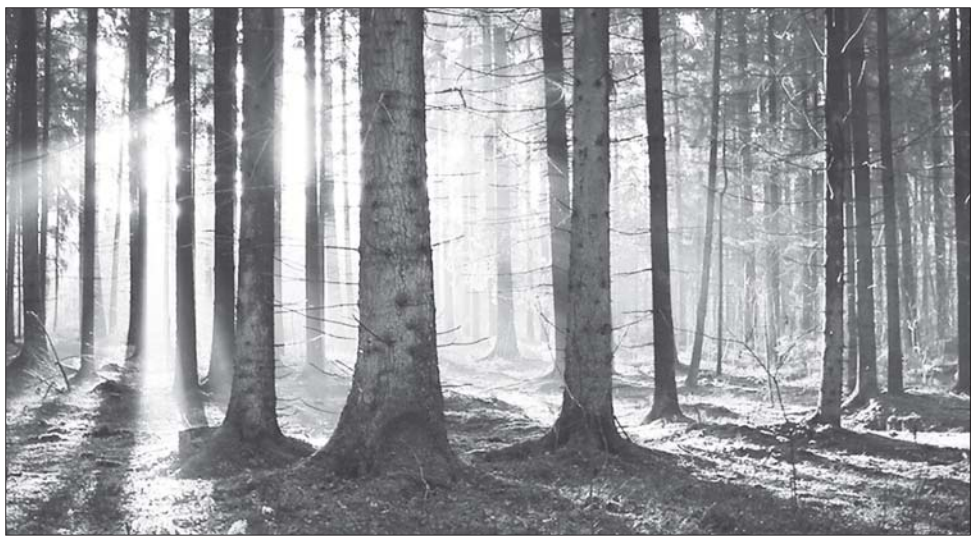

Kas suformavo ministrui viziją?

Po 2016 metais įvykusių Seimo rinkimų scenarijus pasikartojo: Valstiečių ir žaliųjų sąjungos pasiūlytas aplinkos ministras Kęstutis Navickas iš karto ėmėsi miškų ūkio pertvarkos. Kyla labai daug pagrįstų abejonių, kad šiuo metu tai yra svarbiausias klausimas, kurį turėtų spręsti Aplinkos ministerija, nes jokios katastrofos šiuo metu valstybiniame miškų ūkyje nėra ir artimiausiu metu nenusimato. Stebina ne tik skuba, bet ir sprendimų paieškos metodai. Panašu, kad sprendimas buvo jau seniai kažkur ir kažkieno „paruoštas“, o žaliasis ministras tėra tik to sprendimo vykdytojas.

2016 m. gruodžio 7 d. ministras K. Navickas, atsakinėdamas į Seimo Aplinkos apsaugos komiteto narių klausimus, pareiškė: „Turiu nuoširdžiai prisipažinti, kad valstybinių miškų valdymo reformos vizijos neturiu“. K.Navickas pažadėjo komiteto nariams pristatyti valstybinių miškų valdymo pertvarkos viziją, kuri būtų parengta diskutuojant su miškininkais, mokslininkais, profsąjungomis, visuomene. Tačiau jau po mėnesio (2017 m. sausio 11 d.) su niekuo nediskutavęs ministras Seimo LVŽS frakcijai pristatė Generalinės miškų urėdijos (GMU) ir 42 miškų urėdijų naikinimo bei vienos įmonės, kuri valdytų visus valstybinius miškus, sukūrimo idėją. O tai yra sena stambiųjų medienos perdirbėjų svajonė, apie kurią jie kalba jau daugelį metų. Tą patvirtino ir patys verslininkai, 2017 m. sausio 19 d. BNS išplatintame pranešime „Medienos pramonė laukia urėdijų pertvarkos, tikimasi sumažinti korupciją“.

Didieji Lietuvos medienos perdirbėjai vienu balsu tvirtina, kad tokios pertvarkos jie laukia jau seniai, nes, panaikinus 42 miškų urėdijas ir įkūrus vieną įmonę, jie galėtų paprasčiau įsigyti medienos. „Seniai reikėjo vieną įmonę steigti, jokių regioninių urėdijų“, - tiesiai šviesiai rėžia Vakarų medienos grupės valdybos pirmininkas Sigitas Paulauskas. Jo nuomone, urėdijų pertvarka turėjo būti atlikta mažiausiai prieš dešimtmetį. Jis taip pat neslepia pagrindinio tokios reformos tikslo – centralizavus urėdijų veiklą, prekyba mediena taptų paprastesnė. Turbūt norima pasakyti, kad didieji medienos perdirbėjai medieną iš valstybinių miškų įsigytų ne aukcionuose ir, žinoma, mažesne nei rinkos kaina. T.y. susėstų išrinktųjų klubas ir pasidalintų valstybiniuose miškuose iškertamą medieną už sutartą kainą, o kas liktų – galėtų aukcionuose už rinkos kainą pirkti regionuose dirbančios mažosios lentpjūvės.

Ar ministras vykdo verslininkų užsakymą?

Dabar jau visuotinai pripažįstama, kad miškas - ne vien mediena, kad labai svarbu nepamiršti miško gamtosauginių, rekreacinių, socialinių ir kitokių funkcijų. Tačiau verslininkai ir žaliųjų valstiečių ministras dėl to per daug nesijaudina – jiems svarbiausia „paprastesnis“ stambiojo medienos verslo apsirūpinimas mediena. 2017 m. kovo 1 d. Vyriausybei svarstant Miškų įstatymo pakeitimus, diskusijai buvo pakviestas tik stambiųjų medienos perdirbėjų atstovas, asociacijos „Lietuvos mediena“ direktorius R.Beinortas.

Ministras paskelbdamas valdančiajai LVŽS Seimo frakcijai, jog bus panaikintos 42 MU bei GMU ir įsteigta viena įmonė, nepateikė jokių įtikinamų argumentų, kodėl ji dirbs skaidriau, efektyviau ir bus mažiau korumpuota. Bet iš stambiųjų medienos perdirbėjų, prezidentūros atstovų ir skandinaviškų bankų analitikų pasisakymų aiškėja, kad norima sukurti analogišką įmonę, kokia jau du dešimtmečius veikia Latvijoje. Panašios įmonės veikia Estijoje, Švedijoje ir Suomijoje. Dr. A.Tebėra įsitikinęs, kad Latvijoje vienos įmonės sukūrimas buvo klaida, o Švedijoje ji įkurta dėl to, kad šalies šiaurėje tiesiog nebėra gyventojų.

Kadangi nebuvo diskusijų, tai nėra ir kitų reformos variantų. O juk pradžioje aplinkos ministras skelbė, kad miškų urėdijų pertvarka bus vykdoma nuosekliai, viską gerai apskaičiavus ir išanalizavus visus padarinius. Juolab kad pats ministras, pradėjęs eiti šias pareigas, viešai prisipažino, kad neturi jokios valstybinių miškų valdymo pertvarkos vizijos. Ir staiga kaip perkūnas iš giedro dangaus – viena įmonė, ir nieko daugiau. Labai jau preciziškai sutampa su p. S.Paulausko išsakytomis mintimis, kad negali būti jokių kitų variantų – jokių stambinimų, jokių regioninių urėdijų – viena įmonė, ir viskas. Kokia ta įmonė - patikslina ne pats ministras, bet prezidentūros atstovai bei skandinaviškų „Nordea“ ir DNB bankų analitikai Žygimantas Mauricas ir Jekaterina Rojaka – siūloma įkurti analogišką įmonę, kokia „sėkmingai“ veikia Latvijoje. Todėl labai tikėtina, kad aplinkos ministras K.Navickas ne pats sugalvojo sunaikinti sėkmingai veikiančias 42 miškų urėdijas, o galėjo gauti „zadaniją“. Jeigu taip yra iš tikrųjų, tai labai gaila ir labai pavojinga, kad Aplinkos ministerijoje jau tampa tradicija ministrams vykdyti kažkieno „zadanijas“.

Latvijos miškuose ūkininkauja ne miškininkai, o verslininkai

Tad kokia situacija šiandien yra Latvijos valstybiniame miškų ūkyje, apie kurio efektyvią veiklą taip mėgsta kalbėti mūsų valstybinių miškų „reformatoriai“? Mitas tai ar tikrovė?

Latvijos valstybinio miškų sektoriaus reformos prasidėjo 1993 metais, kai miškų ūkių (analogiškų šiandieninėms mūsų miškų urėdijoms) turtas už čekius buvo išdalintas darbuotojams, o miškai išnuomoti. Miškų ūkių akcijas labai greitai perpirko mišrios vietos ir užsienio kapitalo bendrovės, o kartu ir teisę į miškų nuomą. Neregėtai išaugo miško kirtimo mastai. Valstybė patyrė ir iki šiol patiria milijoninius nuostolius. Nors dauguma nuomos sutarčių jau baigėsi, tačiau dviems stambiems nuomininkams dar apie 80 metų bus leidžiama kasmet iškirsti apie 400 tūkst. kub. m medienos žemesnėmis nei rinkos kainomis.

Baigiantis daugeliui miško nuomos sutarčių, 1999 m. Latvijos Vyriausybė įvykdė dar vieną reformą: įkūrė Žemės ūkio ministerijai pavaldžią akcinę bendrovę „Latvijos valstybiniai miškai“ (LVM), kuriai pavedė organizuoti ūkinę veiklą valstybiniuose miškuose. LVM ir yra ta viena įmonė, kokią, greičiausiai,

(Nukelta į 10 p.)

Traktorių, kelių tiesimo, savaeigių ir žemės ūkio mašinų bei jų priekabų techninių apžiūrų grafikas

2017 metų balandžio - gegužės mėn. vyks traktorių, kelių tiesimo, savaeigių ir žemės ūkio mašinų, taip pat jų krovininių priekabų, puspriekabių (toliau - traktorių) techninė apžiūra, kuri yra privaloma visiems juridiniams ir fiziniams asmenims, įregistravusiems traktorius.

Traktoriaus savininkas (valdytojas) techninės apžiūros metu pateikia šiuos dokumentus:
1. Traktoriaus registracijos dokumentą.
2. Dokumentą apie sumokėtą valstybės rinkliavą.
3. Esamo traktorių parko sąrašus (įmonėms, organizacijoms, bendrovėms).
4. Traktorininko pažymėjimą ar kitą dokumentą, suteikiantį teisę vairuoti traktorių.
5. Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo liudijimą.

Rinkliavos už apžiūrą: (Valstybinė mokesčių inspekcija prie LR FM, sąsk. Nr. **LT24 7300 0101 1239 4300**, įmokos kodas - **53069**, įmokos pavadinimas - valstybės rinkliava už kitas paslaugas
1. Traktoriams, savaeigėms važiuoklėms, kelių tiesimo mašinoms - 5 Eur už vienetą.
2. Traktorinėms priekaboms - 3 Eur už vienetą.

Techninė apžiūra atliekama teritoriniu principu, išvykstant į traktorių buvimo vietas. Visi ž.ū. technikos savininkai renkasi pagal nurodytą grafiką.Už traktoriaus, savaeigės ar žemės ūkio mašinos ir priekabos techninės apžiūros atlikimą ne pagal grafiką papildomai imama 5,7 euro valstybės rinkliava.

Informacija tel.: 61 164, 8 615 3 4136.

Eil. Nr.	Technikos savininkai	Apžiūros vieta	Data	Valanda
1	VĮ "Kauno regiono keliai"	Basanavičiaus g. 47, Prienų m.	2017-04-04	9.00
2	UAB "Klasmann-Deilmann Ežerėlis	Palių durpynas	2017-04-05	9,00
3	Lielionių gyv.	Lielionių gyvenvietė	2017-04-06	9.00
4	Vyšniūnų gyv.	Vyšniūnų mech.dirbtuvės	2017-04-06	11,30
5	Stakliškių gyv.	Stakliškių mech.dirbtuvės	2017-04-06	14,00
6	Kudirkų, Laukiškių, Purvininkų gyv.	Buv. Kudirkų mech.dirbtuvės	2017-04-07	9.00
7	AB "Daukšiagirio sodai", Pakuonio gyv.	AB "Daukšiagirio sodai"	2017-04-07	12.00
8	Užuguosčio gyv.	Užuguosčio mech.dirbtuvės	2017-04-11	9.00
9	Intuponys	Ūk. St., K. Markauskai	2017-04-11	10,30
10	Medžionių gyv.	Medžionių mech.dirbtuvės	2017-04-11	13,00
11	Pikelionių gyv.	Ūk. Algrd. Klizas	2017-04-12	9,00
12	Jiezno gyv.	Jiezno mech. dirbtuvės "MB Remgeta"	2017-04-12	11,00
13	Kašonių gyv.	Kašonių gyvenviet.	2017-04-12	14,00
14	Šilavoto ŽŪB ir gyventojai	Šilavoto ŽŪB mech. dirbtuvės	2017-04-13	9,00
15	Jiestrakio gyv.	Jiestrakio mech. Dirbtuvės	2017-04-13	13,00
16	Ašmintos gyv.	Ašmintos ŽŪB mech.dirbtuvės	2017-04-14	9.00
17	Malinavo gyv.	Malinavo ŽŪB dirbtuvės	2017-04-14	10,00
18	Strielčių gyv.	Strielčių mech.dirbtuvės	2017-04-18	9.00
19	Šiauliškių gyv.	Šiauliškių mech.dirbtuvės	2017-04-18	12,00
20	Žemaitkiemio gyv.	Žemaitkiemio mech.dirbtuvės	2017-04-19	9.00
21	Naujosios Ūtos gyv.	N.Ūtos mech.dirbtuvės	2017-04-19	11,00
22	Sūkurių gyv.	Sūkurių gyvenvietė	2017-04-20	9,30
23	Balbieriškio, Norkūnų gyv.	Buv. Balbieriškio ŽŪB mech.dirbtuvės	2017-04-20	12,00
24	Kunigiškių gyv.	Kunigiškių gyvenvietė	2017-04-21	9.00
25	UAB "Keliūta"	Išlaužas	2017-04-21	14.00
26	Veiverių gyv.	Veiverių gaisrinės kiemas	2017-04-25	9,00
27	Leskavos gyv.	Buv. Leskavos mech.dirbtuvės	2017-04-26	9.00
28	Skriaudžių gyv.	Skriaudžių gyvenvietė	2017-04-26	10.30
29	Klebiškio gyv.	Buv. Klebiškio ŽŪB mech.dirbtuvės	2017 04 27	9.00
30	Pajiesio gyv.	Pajiesio gyvenvietė.	2017 04 27	11,00
31	Juodbūdžio gyv.	Ūk. A. Kairiūkščio grūdų sandėlis	2017 04 28	10,00
32	Rutkiškių gyv.	Rutkiškių gyvenvietė	2017 05 03	9,00
33	Išlaužo gyv.	UAB "Inkestas"	2017 05 03	11.00
34	Žagarių gyv.	Žagarių gyvenvietė	2017 05 04	9.00
35	Vėžionių gyv.	Vėžionių gyvenvietė	2017 05 05	9,30
36	UAB "Bijamita"	Patamulšio k.	2017-05-05	13,00
37	Balbieriškio ž. ū. mokykla ir gyv.	Balbieriškio ž.ū.mokykla	2017 05 09	9,30
38	UAB "Dambravos agroservisas"	Šiauliškių mech.dirbtuvės	2017 05 09	13.00
39	Nemuno ŽŪB	Benčiakiemio k.	2017 05 10	10,00
40	VĮ Prienų miškų urėdija	Ignacavos k.	2017 05 11	9.00
41	UAB "HIDROSTA"	Pramonės g. 9, Prienai	2017 05 12	9.00
42	Vidmanto Rasimo ūk ūkis.	Strielčių mech.dirbtuvės	2017 05 16	9.00
43	Aido Kairaičio ūkis	Pavabalkšnio k	2017 05 17	9,00
44	UAB "Radė"		2017-02-28	10,00

Vyriausiasis specialistas Alvidas Rinkevičius

Birštono versmės

Gera žinia!
Vasario - kovo mėn. „Gyvenimo“ akcija skelbimams.
(Taikoma tik fiziniams asmenims)
Užsisakiusiems tris skelbimus - ketvirtas nemokamai!

Gerbiami birštoniečiai,

švenčiame Kovo 11 -ąją – Nepriklausomybės atkūrimo dieną. Praėjo dvidešimt septyneri metai nuo tos dienos, kai Lietuvos piliečiai savo tikėjimu, nepalaužiama dvasia ir ryžtu susigrąžino Valstybę ir Laisvę.

Šiandien mes ir toliau puoselėjame mūsų visų Laisvę bei Nepriklausomybę. Tautos vienybė, gimtoji kalba, kultūra ir tradicijos – tai pamatinės vertybės, kurias branginame ir branginsime.

Nuoširdžiai sveikiname Jus Nepriklausomybės atkūrimo dienos proga ir linkime optimizmo, tikėjimo ir vilties. Didžiuokimės savo valstybe, gimtuoju kraštu ir žmonėmis.

Su Laisvės švente Jus visus!

Birštono savivaldybės merė
Nijolė Dirginčienė

Administracijos direktorius
Valentinas Vincas Revuckas

Kovo 11-ajai, Valstybės ir Kalbos šventei skirtam projektui „Čia Lietuva!“ PENKERI metai!

Piliakalnių metus pažyminti tema: „Istorinė atmintis. Ką sako mūsų piliakalniai.“

Esame drauge!

Džiaugiuosi ir dėkoju didžiulei Prienų ir Birštono krašto kūrėjų bendruomenei už aktyvų dalyvavimą Kalbai ir Gimtinei skirtame projekte „Čia Lietuva!“, už nuoširdžius rašto ir meninės veiklos darbus!

Jūs savo meile ir pasirinkimu statote tvirtus Lietuvių kalbos namus. Linkiu kiekvienam Nepriklausomos Lietuvos žmogui auginti savyje Meilę gimtinei, būti drąsiam, teisingam ir stipriam.

Šiltų namų, šviesios ateities ir gražių darbų Lietuvai!

Lietuvos Respublikos Seimo narys Andrius Palionis

Maironio dvasios įkvėpti Birštono gražintojai į pirmą vietą kelia atsakomybės klausimą

Lietuvai pagražinti draugijos Birštono skyriaus nariai, praėjusią savaitę susirinkę į ataskaitinį susirinkimą, savo dvasią pakėlė sugiedodami Maironio „Lietuva brangi“, šiame poeto eilėraštyje atrasdami bendras žmogiškąsias vertybes - Dievas, tautiškumas, gamta, meilė, Tėvynė, kurios aktualios ir šiandien, kurios budina Lietuvos gražintojus nebūti abejingiems ir susitelkti kilniems darbams.

Susirinkimo dalyviai patvirtino 2016 m. veiklos ataskaitą ir prisiėmė naujus įsipareigojimus. Autorės nuotraukos

LDP Birštono skyriaus pirmininkas Tadas Zubavičius.

Pasak Lietuvai pagražinti draugijos Birštono skyriaus pirmininko **Tado Zubavičiaus** ataskaitos, 2016 –aisiais draugijos nariai savo veikloje akcentavo pilietinės vienybės svarbą, lietuvybės puoselėjimą, nemažai dėmesio skyrė aplinkos tvarkymo, kraštovaizdžio gražinimo iniciatyvoms.

Su miesto visuomene aktyviai dalyvauta Vasario 16 – osios ir Kovo 11 – osios renginiuose, Žemės dienos minėjime, paminklo Vaižgantui atidengimo iškilmėse. Sugrįžtantys paukšteliai Regioniniame parke pasitikti naujais inkilais, miške pasodinta medelių. Valstybės diena paminėta kalbininko J.Kazlausko tėviškėje, ant Matiešionių piliakalnio, kur buvo uždegtas tautos vienijimo sąšaukos „Piliakalnių šviesa“ laužas. Liepą keliauta Prezidento K.Griniaus takais, surengta pažintinė išvyka į Lenkiją. Baltų vienybės dienos proga draugijos nariai aplankė visus Birštono savivaldybės piliakalnius, do-

(Nukelta į 6 p.)

Pavasario linksmybės

Pirmoji pavasario šventė Birštono vienkiemio darželyje-mokykloje buvo tradiciškai rengiama ir visų labai laukiama „Kaziuko mugė“, skirta paminėti šv. Kazimiero, Lietuvos globėjo, dienai.

Renginio šeimininkės „Kazytės“ susirinkusią mokyklos bendruomenę supažindino su šios šventės tradicijomis, kvietė išbandyti savo jėgas įvairiose rungtyse. Užduočių būta įvairių – „taikliausio Kaziuko“ rinkimas, geriausios reklamos kūrimas, pasakos vaidinimas ir kitos varžytuvės, kuriose reikėjo ne tik greitumo ir vikrumo, bet ir žinių, sumanumo, mąstymo ir humoro. Neapsieita ir be geros muzikos bei šokių. Skambėjo gyva armonikos muzika, kuri nepaliko abejingų, kvietė šokti. Mugės atrakcionų dalyviai apdovanoti riestainiais – sumaniausieji į klases grįžo su „karoliais“ ant kaklo.

Ne mažiau gerų emocijų ir džiugesio visiems teikė ir antroji šventės dalis – „prekymetis‘. Mokiniai ir darželio auklėtiniai kartu su mokytojomis, auklėtojomis bei tėveliais laiko veltui neleido ir „Kaziuko mugei“ visokiausių grožybių buvo pasidirbinę. Akį traukė margaspalvės verbos, gėlės, puokštelės, papuošalai, molinukai, nėriniai, mediniai šaukštai ir kitokie suvenyrai. Savo dirbinius vaikai „įkainojo“ saldainiais. „Prekyba“ vyko džiugiai – smagu buvo derėtis, „parduoti“, „pirkti“, mainyti ir džiaugtis įgytomis smulkmenomis.

„Kaziuko mugė“ Birštono vienkiemio darželį - mokyklą pripildė linksmo šurmulio ir pavasariškos nuotaikos.

Mokytojos J. Simonaitytė ir V. Vasiljevė

Gurgu gurgu į Kaziuko turgų!

Kovo 3-iąją Birštono gimnazijoje šurmuliavo Kaziuko mugė. Pradinių klasių mokiniai ruoštis šiai šventei pradėjo prieš savaitę. Padedami tėvelių jie darė įvairius darbelius: gamino sages, odinius skirtukus knygoms, muilus, iš medžio klijavo inkilėlius, piešė ir lankstė atvirukus, kepė gardžius pyragus ir riestainius. Pertraukų metu po 2 -jų ir 3 -jų pamokų mažieji pardavėjai prekiavo savo gaminiais. Didelės paklausos susilaukė kepiniai, inkilėliai, papuošalai. Švente džiaugėsi ir pirkėjai, ir pardavėjai. Vieni – prekių gausa ir jų estetiniu pateikimu, o kiti - pirmuoju savo uždarbiu.

Džiaugiamės vaikų darbais ir labai dėkojame tėveliams, prisidėjusiems prie idėjos įgyvendinimo. Mokiniai klasėse dalijosi įspūdžiais ir svajonėmis, kurias galės paversti realybe kitoje Kaziuko mugėje.

Birštono gimnazijos pradinių klasių mokytojos

Asmenybių šviesa

„Mylėjai Lietuvą tėvynę tu iš visos širdies“

2017 -ųjų pabaigoje - 95-osios Vinco Juozaičio gimimo metinės

Kada varge buvai, Tėvyne,
Tai jis nuo bado tave gynė,
Vergijos pančius rišo, traukė
Ir tavo laisvės troško, laukė.
Už tai, kai būsi tu laisva,
Pridenk jį savo vėliava,
O Lietuva.

Vyturys

Minėdami 27 -ąsias Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metines, prisimename ir pagerbiame žmones, kurie savo gyvenimais, giliu tikėjimu, ryžtinga kova, dvasios stiprybe ir pasiaukojimu atkakliai tiesė kelius į 1990 -ųjų Kovo 11 -ąją.

Už Lietuvos Laisvės pavasarį, išaušusį po penkiasdešimties sovietinės okupacijos metų, dėkojame Birštono partizanui, poetui Vincui Juozaičiui – Vyturiui. Stiprybės semiamės iš jo tauraus gyvenimo ir patriotinių eilėraščių.

Birštono partizanas, poetas Vincas Juozaitis – Vyturys (1922 12 28 - 1988 01 01)

Vincas Juozaitis gimė Birštone (kurorto žemėje – gilios giminės šaknys) 1922 m. gruodžio 28 d. Septynių vaikų šeimoje jis buvo vyriausias.

Gabus jaunuolis, baigęs daug šviesių žmonių į gyvenimą išleidusią Prienų „Žiburio“ gimnaziją (pirmosiose klasėse mokėsi Kauno jėzuitų gimnazijoje), įstojo į Kauno universiteto medicinos fakultetą. Kovą už Lietuvos laisvę Juozaitis pradėjo 1945 metų rudenį, mokydamasis antrame kurse. Vincas palaikė ryšius su Margirio grupės partizanais, siuntė jiems rašomąjį popierių, baterijas, kitus reikalingus daiktus. Suėmus studijų draugus, žinojusius apie jo pogrindinę veiklą, Juozaitis pasitraukė pas partizanus, įstojo į M. Jaruševičiaus – Lakštingalos vadovaujamą būrį.

„...ir pasiryžo mūsų partizanai atpirkti laisvę brangios Lietuvos“

1946–ųjų sausį Vincas pradėjo dirbti Dainavos apygardos štabe spaudos ir propagandos viršininku. Vyturio slapyvardžiu rašė eilėraščius, (**Autorės pastaba**: su prierašu „nežinomas autorius“ jie išspausdinti leidinyje „Sušaudytos dainos“ (1990 m.).

1947 -ųjų rugpjūty Punios šile įsikūręs štabas buvo išduotas ir apsuptas stribų. Juozaitį suėmė sunkiai sužeistą, be sąmonės. Nuteisė mirties bausme, vėliau nuosprendis pakeistas į 25 -erius metus kalėjimo Norilsko lagery. Laisvėn Birštono partizaną išleido 1960 -aisiais be teisės grįžti Tėvynėn. Visus tremties metus Vincas gyveno Norilske, ten su pagyrimu baigė medicinos mokyklą, dirbo felčeriu (nuotraukoje - dešinėje). Norilske vedė tremtinę Eugeniją Žiburytę, užaugino dvi dukras.

Į Lietuvą partizanas Vyturys grįžo po 29 -erių metų, 1976 -aisiais. Praradęs sveikatą, bet išsaugojęs meilę Tėvynei ir tikėjimą jos laisve.

Vincas Juozaitis mirė 1988 m. sausio 1 d.

Birštono partizanas gyvas ne tik dukterų, Nemuno krašto žmonėms gerai pažįstamų medikių Nijolės Krapkienės ir Rasutės Matulevičienės, bei šviesų brolio atminimą saugančios sesers Janinos širdyje – jis amžiams liko savo eilėraščių posmuose.

Kovo mėnesį Birštono viešojoje bibliotekoje eksponuojama Vinco Juozaičio – Vyturio atminimui ir 27-osioms Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metinėms skirta literatūros paroda „Mylėjai Lietuvą tėvynę tu iš visos širdies“. Kviečiame aplankyti.

Tegul šviesiam garbingo Birštono krašto žmogaus atminimui šiandieną lenkiasi mūsų širdys ir plazda Kovo 11-osios vėliavos!

Teskamba poeto Vyturio eilės – giesmės Tėvynei Lietuvai ir jos laisvei!

Genovaitė Mačiūtė
Birštono viešosios bibliotekos bibliografė

Maironio dvasios įkvėpti Birštono gražintojai į pirmą vietą kelia atsakomybės klausimą

(Atkelta iš 5 p.)

mėdamiesi jų būkle ir prisiimdami įsipareigojimą prisidėti prie talkų jų aplinkai sutvarkyti: spalį ir lapkritį talkininkai darbavosi ant Šilėnų ir Matiešionių piliakalnių, jų viršūnėse ir šlaituose retindami menkaverčius krūmynus.

2017 metus LR Seimas paskelbė Piliakalnių atminties ir tvarkymo metais. Todėl T.Zubavičius, pristatydamas šiemetinę veiklos programą, pakvietė narius aktyviai prisijungti prie balandį savivaldybės planuojamos bendruomeninės piliakalnių tvarkymo talkos. Jis priminė ir draugijos „skolą“ Babronių bei Šilėnų piliakalniams –pernai nespėta prie šių piliakalnių pastatyti rodyklių su pavadinimais, todėl minėtus darbus teks atlikti šiemet.

Teresės Murauskaitės nuomone, kiekvienam savivaldybės piliakalniui reikėtų priskirti globėjus – bendruomenes, kitas nevyriausybines organizacijas, įmones, kurios rūpintųsi jų aplinkos tvarkymu. Ji ragino šiuo klausimu surengti visuomenės atstovų ir savivaldybės valdžios diskusiją. Susirinkimo svečias Lietuvai pagražinti draugijos valdybos pirmininkas **Juozas Dingelis** kvietė į šias talkas įtraukti ir kurorto jaunimą bei moksleivius.

Juozas Aleksandravičius paskatino diskusiją apie tai, ar savo nuožiūra tvarkant piliakalnius nekyla prieštaravimų tarp aplinkos apsaugos ir kultūros paveldo reikalavimų. Jis priminė, kad šiuo klausimu netgi ekspertų nuomonės išsiskiria. Vieniems medžiai ant piliakalnių yra svetimkūnis (saugoma ne augalija, o kultūros paveldas, reljefo forma, tai, kas išliko po žeme), kitiems pliki kirtimai yra nusikaltimas landšaftui. Todėl Lietuvai pagražinti draugijos nariai, tarp kurių yra ir miškininkų, pasak T.Zubavičiaus, talkų metu elgiasi atsakingai. Piliakalnius žaliuoju rūbu aptraukę medžiai ir krūmai retinami taip, kad atsirastų proskynų kraštovaizdžio apžvalgai, tačiau būtų išvengta dirvožemio erozijų ir nuošliaužų.

Aptariant Piliakalnių metams skirtas iniciatyvas, įdomų pasiūlymą pateikė **Jonas Raiskas**. Jam kilo mintis surinkti asmeniniuose gyventojų albumuose esančias senas fotografijas, kuriose pavaizduoti to meto Birštono piliakalniai ir palyginti, kaip jie per dešimtmečius pasikeitė. Kita vertus, įdomu sužinoti, kokios šventės anksčiau buvo švenčiamos prie piliakalnių, kokiomis progomis prie jų žmonės įsiamžindavo. Surinkus pakankamai fotografijų kopijų, būtų galima surengti jų parodą, jos papildytų Birštono muziejaus fondus. („Gyvenimo“ laikraštis remia šią gražintojų iniciatyvą ir pasižada tarpininkauti renkant dokumentinę medžiagą. Kviečiame gyventojus pavartyti senus albumus ir pasidalinti su redakcija turimomis mėgėjiškomis piliakalnių nuotraukomis, piešiniais, o galbūt ir atvirukais, - **red. pastaba**).

Ataskaitiniame susirinkime aštriai diskutuota dėl atsakomybės už medžių kirtimą Birštono kurorte, savivaldybės atsakingiems specialistams ir Miesto tvarkymo tarnybai išsakyta kritikos dėl konkrečių, savivaldybės Tarybos nario Juozo Aleksandravičiaus nuomone, nederamų medžių ir augmenijos niokojimo pavyzdžių miesto gatvėse ir parke. Birštono gražintojams yra kur nukreipti savo pastangas. J.Aleksandravičius atkreipė draugijos narių dėmesį į pernelyg išretintą, išgenėtą, vėtroms atvertą, be pomiškio likusį Centrinį parką, kuriame neliko nei kadagių, nei ąžuoliukų atžalų, nėra kur pasislėpti kiškiams, voverėms ir kuraptoms. Kitos problemos, jo teigimu, rodančios, kad savivaldybėje trūksta plataus ir kompleksinio požiūrio į viešųjų erdvių tvarkymą – pagrindinėje miesto gatvėje druskos nuėsdinti visus metus žaliuojantys žolynai, pasmerkti „myriop“ kaštonai pažeistais kamienais, teršiantys žaliąsias vejas besišlapinantys ant sodinukų šunys, ledo sangrūdų ardomi Nemuno krantai.

T.Zubavičius priminė, kad po to, kai Kalėdinei eglutei miesto centrinėje aikštėje buvo iškirstas privačiame sklype augęs unikalus kėnis, LPD Birštono skyrius savivaldybei išsakė pastabas raštu ir kreipėsi su prašymu analogiškais atvejais medžių kirtimą derinti su draugija. Jo teigimu, savivaldybė pasiūlė deleguoti vieną draugijos atstovą į komisiją, kuri sprendžia tokio pobūdžio klausimus. Susirinkimo metu gražintojai svarstė galimas kandidatūras, galiausiai prieita prie nuomonės, kad draugijai geriausiai atstovautų miškininkystės srities profesionalas – Birštono girininkas.

LPD Birštono skyriaus nariams už iniciatyvas, aktyvumą, aplinkos gražinimo darbus dėkojo Birštono savivaldybės vicemeras Vytas Kederys, LPD valdybos pirmininkas Juozas Dingelis. Pasak J.Dingelio, neretai dėl prasmingo reikalo tenka nuosekliai bei kantriai pakovoti ir aukščiausiu lygiu (pvz., pilietinė iniciatyva dėl Vyčio paminklo Lukiškių aikštėje statymo arba nacionalinis susitarimas stabdant emigraciją).

Aktyviausiems skyriaus nariams J.Dingelis įteikė knygas, o verslininkei Onutei Velykienei už tautinio paveldo (lino gaminių) tradicijų puoselėjimą skyrė LPD padėką. Daugiausia nuveikusius narius pagerbė ir skyriaus pirmininkas T. Žubavičius.

Dalė Lazauskienė

Kūrybinis projektas „Čia Lietuva“

PILIAKALNIUKO LAIŠKAS

Aš esu mažas piliakalniukas. Mažas aš esu tiek savo pločiu, tiek aukščiu. Tačiau ir maži kartais gali daug: turėti savo paslapčių, savo istoriją, savo ateitį. Kažkada mane visai dar jauną ir naują, globoti įsipareigojo žmogus. Ir nuo tada aš stoviu. Daug mačiau, daug menu. Tik gaila, kad negaliu su jumis tuo pasidalinti žodžiais, jūs galite tai pajusti lankydami mane. Tačiau žinokit turiu aš ženklą, išskirtinį ženklą, kurį be galo branginu. Tai mažas delno dydžio apvalus medalis.

Laiško pradžioje aš rašiau, kad esu mažas piliakalniukas, todėl noriu dar pridurti, kad esu dar ir daug kam nežinomas. Kad ir seniai čia stoviu, nepamenu, ar kada nors, prieš kelis šimtus metų čia buvo pilis. Manau, kad jei pilis stovėjo ar būtų stovėjusi – jai čia būtų patikę. Iš savo vietos aš regiu upę, ąžuolą, grūdą laukuose plačiai įsišaknijusį, regiu savo šeimininkų - žmonių namelį. Mano pirmo šeimininko jau seniai nėra, tačiau aš saugau jo šviesų atminimą, jo meilę gimtai šaliai - Lietuvai. Ir jeigu net niekada ant šio kauburėlio, kur aš stoviu, nestovėjo pilis, ir jeigu aš nesu didysis piliakalnis, aš esu savo pirmo šeimininko piliakalniukas. Aš visada saugojau šeimininką, o jis mane. Jis ir praminė mane savo piliakalniuku. O aš atsidėkodamas už meilę ir rūpestį išsaugoti mane, aš saugosiu jo atminimą savo akmeninėje širdutėje. Būkit mylimi, mylintys ir branginkite savo gimtąjį kraštą!“

MAŽASIS PILIAKALNIUKAS

Simona Brūzgaitė – Birštono gimnazijos moksleivė

Protėvių atodūsis

Juk prisimeni: kai vaikystėje žaisdami smarkiai susiginčydavome ar suabejodavom draugo pažadais, tada klausdavom vieni kitų: ar garbės žodis, sakyk, ar tikrai garbės žodis? Ir jei bičiulis ištardavo „garbės žodis“, patikėdavome, susitaikydavome.

Ar pastebėjai, kada, kaip seną drabužį, išaugom garbės žodį? Kaip jis dingo iš mūsų gyvenimų, nuo mūsų lūpų? Kaip nutolo kartu su vaikystės dienom, nubrozdintų kelių perštėjimu ir geriausio draugo išdaigom? Nebepasigendam. Kada paskutinį kartą sakei „garbės žodis“? Aš - seniai. Gal dėl to, kad nuolat girdžiu raginimus gyventi kitaip. Ką ten gyventi, net skaityti kitaip, nors niekas taip ir nepasako, kaip: ar kas antrą puslapį, ar nuo knygos pabaigos, ar dar nežinia kaip? Ir Lietuvą mylėti kitaip, ir švęsti kitaip.

Nenoriu kitaip. Noriu kaip per amžius kad buvo: kad protėvių atminimui ant piliakalnių liepsnotų ugnis, ir kad toli toli sklistų gražiosios mūsų dainos. Sako, jos graudžios, pernelyg ilgesingos, liūdnos. Bet kaip tiesiasi širdis joms skambant, kaip tiesiasi – visu kūnu pajunti prieš save gyvenusiųjų dvasią – senosiose giesmėse ir piliakalniuose tebeplevenančią. Kas mes būtume be jos? Ir kas mes – be vaikystės žemėje likusio garbės žodžio? Gal tebetūno kur – numestas, pamirštas, nereikalingas – tarsi išklerėęs kaimyno dviratis, ir laukia, kada sugrįšim. Ilgu jo, ypač piliakalnio šviesoj ilgu. Gal tai protėvių atodūsis: garbingi galėjome užaugti.

Genovaitė Mačiūtė

BIRŠTONO KRAŠTO ŽINIOS

• **Birštono savivaldybės administracija informuoja**, jog kovo mėnesį Birštono mieste, B. Sruogos gatvėje esančiuose želdiniuose, bus atliekami sanitariniai kirtimai ir sodinami nauji želdiniai (dekoratyviniai krūmokšniai). Želdiniai yra šalia dviračių tako, priešais PC „NORFA“. Medžiams paaugus, neišlaikius reikiamų atstumų iki inžinerinių tinklų bei esant mažiems atstumams tarp jų, atsirado konkurencija dėl erdvės ir šviesos. Dėl šios priežasties visų medžių lajos tapo deformuotos, jose daug sausų arba džiūstančių šakų. Kadangi miestų želdiniams keliami kitokie reikalavimai negu miško medžiams, šių želdinių padėtį bus bandoma ištaisyti, suformuojant tvarius, estetiškus ir saugius želdinius.

• **Kovo 2 dieną** Birštono savivaldybėje lankėsi Kauno technologijos universiteto (KTU) Statybos ir architektūros fakulteto trečio kurso architektūrinio projektavimo modulio studentai bei jų koordinatorius architektas Vytautas Baltus. Tai - ne pirmas kartas, kai Statybos ir architektūros fakulteto studentai prisideda prie Birštono miesto veido kūrimo. Anksčiau KTU magistrantūros studentai turėjo galimybę prisiliesti prie apleistų Birštono pastatų renovacijos įgyvendinimo.

Kovo 11-osios renginiai Birštone:

Kovo 10 diena (penktadienis)

10.00 val. Birštono vaikų lopšelio - darželio „Vyturėlis“ piešinių parodos „Mano tėviškė mėlyno Nemuno vingis“ atidarymas ir šventinis rytmetys, skirtas Kovo 11 -ajai, Birštono muziejuje (Vytauto g. 9, Birštonas).

19.00 val. „Ar lietuviai moka gyventi pasaulyje“, susitikimas su keliautoju, TV ir renginių vedėju, žurnalistu **Martynu Starkumi**. Renginys vyks Birštono kurhauze (B. Sruogos g. 2, Birštonas). Įėjimas nemokamas.

Kovo 11 diena (šeštadienis)

10.00 val. Šv. Mišios Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje.

11.00 val. Iškilmingas vėliavos pakėlimas ir Kovo 11 -osios paminėjimas Birštono savivaldybės aikštėje.

12.00 val. Šventinis bėgimas kurorto gatvėmis „Mes už Lietuvą“ (pradžia – Savivaldybės aikštėje), dalyviai vaišinami koše ir arbata.

14.00 val. Šiuolaikinio šokio festivalis - konkursas „Šokantis banginukas“ Birštono kultūros centre. Įėjimas nemokamas.

• **Kovo 22 d.**, sveikatingumo komplekso „Vytautas Mineral SPA“ restorane vyks kulinarinis konkursas „Birštono kulinarinis žemėlapis“. Konkurso tikslas – artėjant vasaros sezonui, išrinkti vieną patį geriausią kiekvienos maitinimo įstaigos patiekalą. Jį įstaigos galėtų pristatyti kaip pagrindinį savo maitinimo vietose teikiamą patiekalą, kuriuo išties didžiuotųsi.

Neįgaliųjų draugijos dienos centre

Atnaujintos socialinės paslaugos

Nuo kovo 1 dienos Birštono neįgaliųjų draugijos Dienos centro patalpose - sujudimas. Neįgaliųjų departamentui prie LR Vyriausybės ir Birštono savivaldybei skyrus lėšų draugijos parengtam Socialinės reabilitacijos paslaugų neįgaliųjų bendruomenei projektui, Dienos centre vėl atnaujintas paslaugų teikimas draugijos nariams, organizuojamos užimtumo veiklos.

Autorės nuotraukos

Darbščiųjų rankų būrelio narės (vadovė V.Krasauskienė) ruošia suvenyrus pavasario šventėms.

Birštono neįgaliųjų draugijos pirmininkė **Julija Senavaitienė** pasakoja, kad neįgalūs, garbaus amžiaus asmenys kasdieną susiduria su įvairiais gyvenimo sunkumais, taip pat ir buitinėmis problemomis, todėl šio projekto tikslas – teikti žmonėms kompleksines socialines paslaugas, kurios skatintų neįgaliųjų savarankiškumą, užimtumą, mažintų jų socialinę atskirtį, gerintų integraciją į pilnavertį visuomenės gyvenimą.

Draugijos nariams itin reikalinga asmeninio asistento pagalba – jis tarpininkauja neįgaliesiems valdžios institucijose, palydi į sveikatos priežiūros, gydymo ir kitas viešąsias įstaigas, padeda parašyti prašymus, sutvarkyti reikiamus dokumentus, suteikia žinių ir tikslinės informacijos. Asmeninis asistentas žmonėms su sunkia negalia padeda ir namuose, kai prireikia kirpimo. Masažo specialistė neįgaliesiems pataria, kaip valdyti ligą bei negalią ir paprastomis priemonėmis padėti sau.

Šio projekto lėšomis finansuojamos paslaugos papildo spektrą socialinių paslaugų, kurios pagalbos reikalingiems asmenims pagal sutartį su Birštono savivaldybe teikiamos namuose. Neįgaliųjų draugijoje įdarbintos penkios socialinių darbuotojų padėjėjos, kurios nuolat lanko vienišus, turinčius specialiųjų poreikių asmenis ir padeda jiems susitvarkyti būstą, nuperka produktų, pagamina greito maisto arba atneša pietus, keičia patalynę, palydi pas gydytojus, išrašo vaistus, sumoka mokesčius. Savivaldybė skiria lėšų draugijos turimo specialaus transporto išlaidoms, todėl neįgalieji su judėjimo negalia pavėžėjami į gydymo, reabilitacijos įstaigas, hemodializės centrą ir kitas įstaigas svarbiais klausimais.

Dalis vyresnio amžiaus gyventojų namuose vis dar neturi patogumų, todėl namų ruošos darbai jiems ne pagal pečius. Nuo kovo jie vėl gali kreiptis į Neįgaliųjų dienos centrą ir pasinaudoti skalbykla.

Savivaldybės neįgalieji, ypač jaunesnio amžiaus, pageidauja užimtumo ir bendravimo, todėl Birštono neįgaliųjų draugijoje veikia meninės saviraiškos (vokalinis ansamblis), amatų būreliai - viena specialistė moko įvairių technologijų paslapčių, kita - siuvimo bei siuvinėjimo, drabužių taisymo amato.

Pagal Socialinės reabilitacijos paslaugų neįgaliųjų bendruomenei projektą finansavimas (per 13 tūkst. eurų) skirtas dešimčiai mėnesių, į jo veiklas bus įtraukti 159 dalyviai.

- Gaila, kad metų pradžioje, kol vertinami projektai, tvirtinami biudžetai, „suvaikšto“ pinigėliai, neturime galimybių teikti kai kurias paslaugas, - apgailestauja Birštono neįgaliųjų draugijos pirmininkė Julija Senavaitienė. - Todėl nelengva surasti specialistų, kurie sutiktų dirbti laikinai, nuo projekto iki projekto, už simbolinį atlygį. Pirmininkė labai dėkinga savo darbo entuziastėms, neįgaliųjų laisvalaikio organizatorėms: rankdarbių būrelio vadovei **Vilmai Krasauskienei**, kurios dėka moterų taip mėgiami užsiėmimai nenutrūksta ir sausį bei vasarį, taip pat vokalinio ansamblio „Sugrįžki, jaunyste“ vadovei **Toliamai Ragienei**, neskaičiuojančiai darbo valandų, kai tenka ruoštis koncertams ir apžiūroms.

* * *

Praėjusį trečiadienį į Dienos centrą susirinkusios darbščiųjų rankų būrelio narės vos sutilpo prie didelio stalo – vyko pasiruošimas Kaziuko mugei ir artėjančioms Velykoms. Moterys grupelėse gamino gintarinius papuošalus ir nauja technika margino dekoratyvinius kiaušinius. Vienos karpė spalvotas popierines juosteles, kitos jas vyniojo į ritinėlius, iš jų klijavo įvairiausius Vely-

(Nukelta į 8 p.)

Įspūdingiausi medžiai Nemuno kilpų regioniniame parke

2016 m. parke buvo vykdoma aukščiausių, storiausių ir įvairiausių, keistesnių formų medžių paieška. Paieška vykdyta ir natūroje patikrinant potencialias vietas, ir apklausiant miškininkus ir vietos gyventojus.

Kiekvienas įdomesnis medis buvo išmatuotas (aukštis, kamieno apimtis, lajos plotis), įvertinta būklė ir dokumentuota nufotografuojant. Iš viso buvo surasti ir aprašyti 39 įdomesni medžiai ar jų grupės.

Dalis medžių, tokių kaip aukščiausias Lietuvos medis – Degsnės maumedis (aukštis – 49 m), aukščiausia Lietuvos pušis (aukštis – 42 m), Punios šilo storasis ąžuolas ir Kunigaikščių ąžuolai, jau buvo žinomi iš anksčiau ir yra paskelbti saugomais gamtos paveldo objektais.

Tačiau surasta nemažai ir naujų medžių. Deja, tenka pabrėžti, kad absoliuti dauguma medžių susibūrę Punios šile. Kitur – vos vienas kitas.

Apibendrinant rezultatus, storiausiu parko medžiu tapo Punios

(Nukelta į 8 p.)

Dėkoja

Kūrėjas į Amžinuosius namus išsivedė mūsų Mamytę Leokadiją MIŠKINIENĘ.

Nuoširdžiai dėkojame Prienų ligoninės Vidaus ligų skyriaus personalui, Prienų parapijos kunigams, gėlių salono „Aidė“ moterims, laidojimo namų „Skausmo užuovėja“ darbutojams, giesmininkams, Mamos likimo broliams ir sesėms tremtiniams, buvusiems dukrų bendradarbiams, kaimynams, giminėms ir draugams.

Ačiū, brangieji, kad buvote šalia ir palengvinote sunkiausias mūsų a.a.Mamytės ir mūsų dienas ir palydėjote į paskutinę šios žemės kelionę.

Dukros su šeimomis

Paminklai **Paminklų gamyba, kapo dengimas akmens plokštėmis ir dekoratyvine skalda.**
Pamatų betonavimas ir montavimas. Kaltos ir itališkos bronzinės raidės. Suteikiame garantiją. **AKCIJA!** Visiems paminklams **10% NUOLAIDA!** F.Martišiaus g. 2, Prienai, priešais autobusų stotį. Tel. **8 604 16 545**.

SIŪLO DARBĄ

Reikalingi konsultantai - ekspertai Zepter International kompanijai. Bendravimas, noras mokytis, dirbti ir uždirbti - būtų privalumas. Registracija tel. 8 620 72 016.

Viešbučiui restoranui Pušynė **reikalinga** virtuvės darbuotoja, kambarinė valytoja, turinti patirties, be žalingų įpročių. Tel. 8 687 53 756.

Stabiliai veikianti įmonė AB „Vilkma“ siūlo darbą Prienuose

Padalinio vadovui

Reikalavimai:
- Aukštasis techninis/ technologinis išsilavinimas

Privalumai:
- Vadovavimo įgūdžiai drabužių gamybos įmonėje, patirtis
- Darbo kompiuteriu įgūdžiai
- Iniciatyvumas, pozityvumas, atsakomybė, savarankiškumas ir gebėjimas dirbti komandoje.

Įmonė siūlo
Įdomų ir atsakingą darbą perspektyvioje įmonėje
Visas socialines garantijas

Gyvenimo aprašymą prašome siųsti adresu: Deltuvos g. 21, Ukmergė, el.paštas *Genovaite.Barysiene@vilkma.com* , faksas 8 340 63 797 tel. 8 340 60 283, 60 280.

ĮVAIRŪS

Valstybės įmonės Valstybės žemės fondo Kauno žemėtvarkos ir geodezijos skyrius (K.Donelaičio g. 33-403, LT-44240 Kaunas) prašo atsiliepti Andrių Žitkų arba įgaliotus asmenis. 2017 m. kovo 14 d. 9 val. Jūs kviečiami atvykti į Birštono sav.,Vaitiškių kaimą, prie žemės sklypo (kad. Nr. 6908/0006:0021) suderinti sklypo ribas su gretimu žemės sklypu Nr.6908/0006:0061, kuriam nurodytu laiku bus atliekami kadastriniai matavimai. Su savimi turėti asmens tapatybę patvirtinančius dokumentus ar įgaliojimus.

Pasiteirauti galite VĮ Valstybės žemės fondo Kauno žemėtvarkos ir geodezijos skyriuje K.Donelaičio g. 33 - 403, Kaunas arba tel. 8 675 01 473. Jums neatvykus darbai bus tęsiami.

Kovo 12 d., sekmadienį, 15 val.
BIRŠTONO KURHAUZE

Kamerinės muzikos koncertas
„DAINOS SPARNAIS"
Lina Vaitkuvienė (fortepijonas)
Natalija Krauter (sopranas)
Rima Švėgždaitė (smuikas)
Bilieto kaina 4 eur.
Kasa dirbs kurhauze kovo 12 d. nuo 14 val.

Nusikaltimai • Nelaimės

Vagystės

Kovo 2 d. apie 15 val. 20 min. Birštono savivaldybėje, Nemajūnų kaime, gyventojas, grįžęs namo, rado atidarytą langą, o viduje pasigedo nešiojamojo kompiuterio, planšetinio kompiuterio, kelių butelių alkoholinių gėrimų ir auksinių juvelyrinių dirbinių.

Balbieriškio miestelio gyventoja nerakinamo šiltnamio viduje pasigedo apie 3000 vienetų augalų daiginimo ir auginimo indų ir apie 50 putplasčio dėžių.

Apgavystė

Kovo 6 d. N. Ūtos kaime vyras pervedė 299 eurus kaip užstatą už perkamą traktorių. Vėliau pardavėjas pasakė, jog jį apgavo ir pinigų negrąžins.

Sužalotas vyras

Kovo 2 d. apie 11 val. 20 min. Šilavoto seniūnijoje, Naraukelio kaime, fasavimo cecho patalpoje, sužalotas vyras (g. 1974 m.). Jam nustatyta kairės pusės apatinio žandikaulio plėštinės žaizdos ir dešinės pusės ausies žaizda.

Ir be pažymėjimo, ir neblaivus

Kovo 5 d. apie 21 val. 50 min. Šilavoto seniūnijoje, Mieleišupio kaime, patikrinimui sustabdžius automobilį „Mazda 323“, jį vairavęs neblaivus (3,39 prom. alkoholio) vyras (g. 1993 m.) neturėjo vairuotojo pažymėjimo. Įtariamasis buvo sulaikytas ir uždarytas į areštinę.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK pirminę informaciją

INFORMACIJA APIE DARBDAVIŲ IR SPECIALISTŲ ATESTAVIMĄ SAUGOS IR SVEIKATOS KLAUSIMAIS

2016 metais buvo priimta keletas teisės aktų pakeitimų darbuotojų saugos ir sveikatos (DSS) klausimais, dalis pakeitimų turėjo įsigalioti nuo š. m. sausio 1 d. Atidėjus naujojo Darbo kodekso įsigaliojimą iki š. m. liepos 1 dienos, buvo sustabdytas ir su kodeksu susijusių teisės aktų įsigaliojimas. Darbdaviai ir DSS specialistai turėtų atkreipti dėmesį į šiuos dalykus:

1. Darbdaviai, darbdaviui atstovaujantys asmenys nuo liepos 1 d. bus atestuojami tik Valstybinėje darbo inspekcijoje (VDI), greičiausiai „gyvai“ prie kompiuterio. Pasiruošti egzaminui bus galima savarankiškai.

2. Darbuotojų saugos ir sveikatos specialistai, darbdavių įgalioti asmenys, kuriems pavesta atlikti darbuotojų saugos ir sveikatos tarnybos funkcijas, darbdaviams atstovaujantys asmenys, atliekantys darbuotojų saugos ir sveikatos tarnybos funkcijas, privalomai bus mokomi mokymo įstaigose, o atestuojami VDI.

3. Nuo 2016-06-14 privalomas 60 val. apimties kvalifikacijos tobulinimas ne tik DSS specialistams, bet ir visiems, išvardintiems 2 punkte.

4. Pagal Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos išaiškinimą, nesurinkusieji per 5 metus nuo pažymėjimo įsigijimo datos 60 val. kvalifikacijos tobulinimo (tam reikalinga turėti patvirtinantį dokumentą / dokumentus) negali įmonėje vykdyti DSS tarnybos funkcijų.

5. Taip pat pagal Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos išaiškinimą, darbdaviai, turintys Darbdavio, darbdaviui atstovaujančio asmens, atliekančio DSS tarnybos funkcijas, pažymėjimus, įsigytus po 2014 m. liepos 1 d., privalo turėti ir Darbdavio, darbdaviui atstovaujančio asmens pažymėjimą, t. y. privalo turėti du pažymėjimus.

Kviečiame darbdavius ir specialistus (2 p.) į vienus paskutiniųjų DSS kursus Prienuose, kur galėsite įsigyti arba naujo pavyzdžio, kodas 3106 (115 Eur), atitinkamus pažymėjimus, arba juos jau turinčius – įsigyti kvalifikacijos tobulinimo pažymėjimus (80 Eur). Darbdavio, darbdaviui atstovaujančio asmens (t. y. kurie patys neatlieka DSS funkcijų) pažymėjimai 75 Eur.

Kursai vyks Prienų r. savivaldybės (Laisvės a. 12) salėje nuo š. m. kovo 14 d. 9.00 val. Registravimas ir informacija tel.: (8 319) 61 174; 8 611 12 107.

DARBŲ SAUGOS KURSAI

Š. m. kovo 14 d. 9.00 val. Prienų r. savivaldybės salėje (Laisvės a. 12) prasideda darbuotojų saugos ir sveikatos (DSS) kursai:

- DSS tarnybų specialistams (115 €)
- įmonių vadovams, vykdantiems DSS tarnybos funkcijas (115 €)
- darbdaviams, juos atstovaujantiems ir įgaliotiems asmenims (75 €)
- Gaisrinės saugos kursai įmonių vadovams ir įgaliotiems asmenims (35 €)

Taip pat kviečiame norinčius įsigyti DSS kvalifikacijos privalomojo 60 val. tobulinimosi pažymėjimus.

Mokymus vykdo UAB „Darbosaugos konsultacijos“ (lic. Nr. 3764).

Registravimas ir informacija tel.: (8 319) 61 174; 8 611 12 107.

Programoje - instrumentų deriniai ir sąskambiai

Kovo 4 dieną Birštono kultūros centro scenoje vykęs vienuoliktasis jaunųjų atlikėjų ansamblių konkursas - festivalis „Muzikuokime drauge 2017“ tapo pavasario pranašu ir pradėjo Birštono meno mokyklos 40 -mečiui skirtą renginių ciklą.

Konkurso - festivalio dalyviai su renginio organizatoriais, vertinimo komisijos narėmis ir mere N.Dirginčiene. Autorės nuotrauka

Šis renginys taip pat pademonstravo, kad mokykla yra stipri tradicijomis ir projektine veikla, kurios dėka atrandama naujų bičiulių, puoselėjami partnerystės ryšiai. Todėl ir šįkart konkursas – festivalis, be aplinkinių ir tolimesnių miestų jaunųjų muzikantų, į kurortą sukvietė ir Birštono miesto partnerių – Siguldos (Latvija) bei Neringos - meno mokyklų instrumentinius ansamblius.

Konkursinėje programoje varžėsi itin stiprūs kolektyvai iš Prienų, Birštono, Garliavos, Kauno, Siguldos, Jiezno, Šakių, Neringos, Širvintų, Druskininkų meno ir muzikos mokyklų, atlikę po du kūrinius. Įdomu tai, kad mokytojai, norėdami suteikti galimybę patiems gabiausiems savo mokiniams išbandyti jėgas įvairiuose šalies ir tarptautiniuose festivaliuose, buria įvairios sudėties instrumentinius ansamblius, tai atsispindėjo ir Birštono scenoje. Komisijai, vadovaujamai Lietuvos muzikų sąjungos prezidentės **Audronės Žigaitytės – Nekrošienės**, teko nelengva užduotis išrinkti geriausius kolektyvus, įvertinti juos už atlikimą, originalumą, ansambliškumą, repertuaro patrauklumą.

Džiugu, kad tarp pasirinkusiųjų rimtus klasikinius ar šiuolaikinės muzikos kūrinius džiazuojančių mokinių atsirado vienas tautinis kolektyvas - **Jiezno meno mokyklos liaudiškos muzikos kapela** (mokytojos Jevgenija Babikova ir Danguolė Smalskienė). Jos repertuarą sudaro lietuvių kompozitorių kūriniai, liaudiški valsai ir polkos, kuriuos jaunimas atlieka su didžiule meile ir pagarba. Neatsitiktinai komisija šiam kolektyvui paskyrė konkurso Didįjį prizą.

Žiūrovų prizas atiteko **Kauno M.Petrausko muzikos mokyklos ansambliui „Vivo musica“** (iš 131 elektroniniu būdu balsavusio žiūrovo skirti 36 balsai). Dvi pirmąsias vietas pelnė **Šakių r. meno mokyklos kanklininkų ansamblis** ir **Druskininkų M.K.Čiurlionio meno mokyklos saksofonininkų kvartetas**.

Antrosios vietos skirtos **Birštono meno mokyklos „Draugų“ ansambliui** ir **Siguldos meno mokyklos saksofonininkų ansambliui**. Tris trečiąsias vietas pasidalino **Prienų meno mokyklos jaunių akordeonų kvintetas, Širvintų meno mokyklos ansamblis „White and Blue“** bei **Kauno M. Petrausko muzikos mokyklos ansamblis „Vivo musica“**.

Festivalio programoje pasirodė instrumentiniai ansambliai iš Birštono, Prienų, Marijampolės, Kauno, Veiverių. Renginio dalyvius sveikinimais ir saldžiuoju prizu nudžiugino konkurso – festivalio globėja Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė.

Dalė Lazauskienė

Atnaujintos socialinės paslaugos

Neįgaliųjų dienos centro parodų salėje.

(Atkelta iš 7 p.)

kinių kiaušinių ornamentus. Ryškiaspalviai kiaušiniai papildys Dienos centro parodų galerijoje kaupiamą margučių kolekciją, bus skirti dovanoms, iškeliaus į pavasarines muges. Būrelio vadovė V.Krasauskienė džiaugėsi, kad naujo „dizaino“ margučiai bei kiti neįgaliųjų dirbiniai turėjo nemažą pasisekimą ir Užgavėnių šventėje Rumšiškėse, ir Kaziuko mugėje sostinėje.

Kovo pabaigoje rankdarbių būrelio narės vyks pasisvečiuoti į Pasvalio rajono neįgaliųjų draugiją, kur ketina pristatyti savo darbus, pasidalinti patirtimi, idėjomis su vietos darbščiųjų rankų būrelio „Pynė“ lankytojomis.

Kurorto svečiai, užsukę į pavasarėjantį Birštoną, kviečiami užsukti į atsinaujinusią rankdarbių ir meno dirbinių parodą Dienos centro (Birutės g.4) patalpose. Nagingi ir kūrybingi draugijos nariai joje pristato medžio, tekstilės, odos dirbinius, paveikslus, mezginius, nėrinius, darbelius iš vilnos, papuošalus, siuvinius, įvairiomis technikomis dekoruotus suvenyrus ir kt. Visi parodoje pristatyti darbai padaryti iš širdies, su dideliu noru, kad jais pasidžiaugtų ir kiti.

Dalė Lazauskienė

„Telia“ išmanioji televizija – meilė gimsta ir be pareigos

Šeštadienio „Eurovizijos“ atrankos koncertas neprapuls dėl Arūno ir Gražinos vestuvių jubiliejaus, o mėgstamos vakaro žinios prasidės, kai jūs pulteliu duosite signalą vedėjams pradėti. Taip veikia išmanioji „Telia“ televizija, kurią jau turi trečdalis Lietuvos gyventojų. Jei norite suprasti kokia, ji gera ne pas gimines, o savo namuose, dabar pats geriausias metas pasinaudoti akcija ir susipažinti be ilgalaikių įsipareigojimų.

Galimybė atsisukti mėgstamas laidas, patogiu laiku peržiūrėti rodytus filmus, serialus ar sporto varžybas, mėgautis aukščiausios vaizdo kokybės HD kanalais ar prasukti jau matytas reklamas ir anonsus, yra tik dalis to, dėl ko žmonės pasirinko „Telia“ išmaniąja televizija tapusią „Teo“ išmaniąją televiziją. Dabar „Telia“ siūlo dar daugiau – laisvę susipažinti su šia paslauga taip, kaip patogu žmonėms. Pavasario akcijos metu televizijos ir interneto paslaugoms taikomos ypatingos nuolaidos, jos iki šiol galiojo tik sudarant ilgalaikes sutartis.

„Gerus dalykus žmonės nori turėti ilgai, kai žino, jog tai verta. Tačiau prieš įsipareigojant norisi įsitikinti, jog pasirinkote teisingai. Kaip tik tokią žinią siunčiame visiems, kurie dar nėra bandę populiariausios Lietuvoje išmaniosios televizijos. Mes tikime, kad „Telia“ išmaniosios televizijos kokybė, funkcijos ir patogumas yra geriausias ilgalaikių santykių kūrimo pagrindas“, – sako „Telia Lietuva“ privačių klientų vadovas Norbertas Žioba.

Visoje Lietuvoje „Telia“ išmanioji televizija naujiems klientams su akcija ir be įsipareigojimų dabar siūloma vos už 13,90 euro mėnesio mokestį. Tokią galimybę suteikia planas „Solo“, siūlantis visus „Telia“ išmaniosios televizijos privalumus: daugiau nei 50 kanalų rinkinį, papildomus teminius televizijos kanalus, filmų nuomą, populiariausias radijo stotis ir specialiai vaikams sukurtą aplinką „Vaikų kampelis“.

Kartu su „Telia“ išmaniąja televizija be įsipareigojimų už 19,90 euro mėnesio mokestį galima užsisakyti ir namų interneto paslaugą. Už šią sumą galėsite mėgautis ne tik populiariausia Lietuvoje išmaniąja televizija, bet ir stabiliu, patikimu ir itin greitu „Telia“ interneto ryšiu.

Norėdami išbandyti „Telia“ paslaugas apsilankykite artimiausiame klientų aptarnavimo salone arba susisiekite su „Telia“ specialistais telefonu 1817. Norėdami sužinoti daugiau apie visas „Telia“ siūlomas paslaugas bei rasti jums geriausiai tinkantį sprendimą, apsilankykite „Telia“ internetinėje svetainėje adresu www.telia.lt.

Užs. Nr. 09

Įspūdingiausi medžiai Nemuno kilpų regioniniame parke

Didžiausia liepa.

(Atkelta iš 7 p.)

šilo liepa, kurios kamieno apimtis 1,3 m aukštyje (kaip yra priimta matuoti medžius) yra 7,8 metro, o lajos skersmuo – 34 m.

Storiausio parko ąžuolo kamieno apimtis – 5,71 m, klevo – 3,7 m, pušies – 3,3 m, eglės – 2,8 m, skroblo – 2,5 m. Medžių, kurių kamieno apimtis viršija 4 m, parke rasta net 29, o viršijančių 5 metrus - 9.

Seniausias parko medis – Punios šile vis dar žaliuojantis ąžuolas, manoma, yra pasiekęs 600 metų amžių.

Tarp keisčiausių medžių galima paminėti pušų medyną Matiešionių miške, kuriame apie 1 ha plote labai keistos išvaizdos, kreivais kamienais susispietę visi medžiai, nors aplink jį auga normalios tiesios pušys. Miškininkai šį medyną vadina „girtu mišku“. Norint atsakyti į tokį reiškinį, reikalingi detalesni medžių genetiniai tyrimai.

Informaciją pateikė NKRP direkcijos ekologas Žydrūnas Preikša

UM
UTENOS MĖSA
BRANGIAI PERKA
GALVIJUS
8 620 33544
Moka iš karto!

CIC Muse ~~900 €~~
650 €
UAB „Gera klausa“
KLAUSOS APARATAI
Užausiniai nuo - 200 €.
Įausiniai nuo - 434 €.
Nematomi nuo - 500 €.
Akcija vyks kovo 17 d.
Medica klinika,
Vytauto g. 40, Prienai.
REGISTRACIJA TELEFONAIS:
8 616 40 004, 8 693 52 520.

Krašto šviesa metų kloduose

Projektą remia SPAUDOS, RADIJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

Iš Alksniakiemio krašto istorijos. Skaudžių giminė (II)

Danutės Skaudžiūtės – Jakušovienės prisiminimai

Gimiau 1947 m. Kalvių kaime, Onos Alvikaitės – Skaudžiuvienės ir Juozo Skaudžiaus šeimoje. Buvau septintas vaikas, augome šešiese (vienas visai mažas mirė) – penkios seserys ir brolis. Nuo pat mažens mus mamytė mokė rūpintis vieniems kitais. Kadangi buvau jauniausia, tai daugiausia globodavo mane, dar ir dabar, sulaukusi garbaus amžiaus, esu seserų globojama.

Mūsų sodyba labai gražioje vietoje: pro šalį pietų pusėje teka upė Ošvenčia, kuri įsilieja į Nemuną. Prie namų šiaurinėje pusėje - kalnas.

Prisimenu, kai būdama maža, kartu su metais vyresne sesute ganydavome karves, man tada buvo penkeri. Būdavo, sugena prie Nemuno viso kaimo karves, susirenkam piemenukai į vieną būrį, žaidžiam, išdykaujam. Nors augau prie upės, bet plaukti išmokau tik pradėjusi mokytis vyresnėse klasėse, gal septintoje. Tėvelių klausydavom, o jie be suaugusiųjų priežiūros maudytis neleisdavo, tačiau patys buvo užimti darbais.

Šeimoje vadindavomės mažybiniais vardais: Janutė, Albinutė, Onutė, Jonukas, Angelutė, aš – Danutė, Mamytė, Tėvelis, tėvelio brolis Praniukas, mūsų vadinamas dėdule. Vyresniems sakydavome „Jūs“, netgi ir Tėvelis su Mamyte vienas į kitą taip kreipdavosi, tik apsipykę tujindavosi.

Niekada negirdėjome keiksmažodžių, nebuvo pas mus išgertuvių, švęsdavome tik Kalėdas, Velykas ir Šv.Oną. Tada mamytė kepdavo pyragą, virdavo kisielių, kitoks maistas man nebuvo skanėstas, nebent kūčiukai. Žiemą ir rudenį turėjom obuolių ir daug medaus.

Nuo pat mažens buvome mokomi savarankiškumo, galėjome vaikščioti po visus trobesius, o jų buvo keturi – grinčia, tvartas, kluonas ir svirnas. Visi buvo dengti šiaudais, tik svirno stogas dengtas skarda, ant kraigo galų - iš skardos iškarpyti papuošimai. Vienam gale buvo iškarpyta pastatymo data – *1937* m., kitame gale – raidės *J.S.* Prie tvarto buvo pristatyta pašiūrė, kurioje buvo laikomos malkos ir stovėjo varstotas. Tai buvo mūsų su sesute Angelute mėgstamiausia vieta, nes ten buvo daug gražių įrankių. Atsimenu geltonai dažytą oblių, striūgą (ilgas peilis medžiui drožti), pielikes (pjūklus), įvairius kaltus ir mažą obliuką. Mums viską leisdavo imti, tik tėvelis perspėdavo, kad neužsigautume.

Kluone buvo kuliamoji, akselinė, arpas, prie kluono - maniežas sukti akselinei arba kuliamajai.

Mamytės žinioje buvo audimo staklės, ratelis, krijalis, vytuškos – visi jie iš medžio dailiai padaryti, ir mamytė jais išmokė naudotis. Mokė megzti, turėjom siuvamąją mašiną „Union“ – būdama 8 metų ja mokėjau siūti.

Juozas Skaudžius su savo arkliu.

Ona Skaudžiuvienė su savo proanūke Ieva Petrauskaite 70 m. jubiliejaus šventėje 1980 m.

Ganydamos karves nešiodavomės lenktinį peiliuką (vieną dviems), kuriuo darydavom švilpynes, o labiausiai mėgdavom iš sudžiūvusios pušies žievės drožinėti arkliukus. Mūsų šeimoje į gyvulius žiūrėdavo pagarbiai, o į arklius su ypatinga meile. Atsimenu, tėvelis sakydavo, kad kieno arkliai geri, tas ir žmogus geras, darbštus, tvarkingas, ne laidokas.

Pamenu, kai jau pasirašė (įstojo) į kolūkį, tai mūsų sodyboje padarė arklių ir vištų fermas, buvo šeši arkliai ir gal kokia 60 vištų. Vienos vištos koja buvo sužalota, nesilankstydavo, tai vyresnės seserys, kurios jau mokėsi Prienuose, ją vadindavo „tiesus kelias“, nes toks, atrodo, buvo kolūkio pavadinimas.

Kartą ganydama karves prie namų uždainavau:

„Ir kada, ir kada
Priš… ks kelnes brigada.
Tai tada, tai tada
Mes sugrįšim į Tėvynę.“

Matau, tėvelis vaikšto po kiemą, tai aš dar garsiau uždainavau šį posmelį. Kai trečią kartą užtraukiau, tėvelis tik sušuko: „Ar neužtilsi, diržo nori“? Likau nesuprasta, ir pati likau nesupratusi, kuo neįtiko, mano supratimu, patriotinė daina.

Pats skaudžiausias prisiminimas buvo tėtuko (mamytės tėvelio Simano Alviko) tremtis. Tuomet jau visa Alvikų šeima buvo Sibire, likęs tik tėtukas ir jo marti Marija Alvikienė. Jie gyveno Šiauliškių kaime. Tėtukas, bijodamas tremties, atėjo pas mus pabūti.

Tai buvo gal 1952 metai, paskutinis trėmimas, kai vienas paskui kitą ateinančius kareivius vadindavo „ablavu“. Tėtukas tuo metu sėdėjo gryčioje prie stalo ir skaitė. Į ją atėjo gal keturiese, vienas atsisėdo ant lovos, du liko prie durų, o vienas priėjęs prie tėtuko atsisėdo ant suolo ir pradėjo klausinėti: „Kas toks, iš kur, kokia pavardė“. Tėtukas atsakė, kad Simanas Alvikas iš Šiauliškių ir vieši pas dukterį. Daugiau nieko neklausė, gal net valgyti neprašė, su tėveliu kieme pakalbėję, išėjo.

Ona Skaudžiuvienė (viduryje) Prienų ligoninėje. Dešinėje jos dukra Angelė.

Tiksliai negaliu pasakyti kada: gal po dienos ar dviejų, naktį, išgirdau tėvelį sakant tėtukui (mes miegodavom tame pačiame kambaryje su tėtuku), kad nuo pieskyno (Pociūnų) matosi šviesos ir girdisi mašinos ūžimas, gal reikėtų tėtukui pasikavoti. Tėtukas atsakė, kad jau pavargo nuo to bėgiojimo – tegul veža…

Netrukus pasigirdo beldimas į duris, liepė atidaryti. Kiek žmonių atėjo, nežinau, jie prožektoriumi apšvietė kambarį, priėjo prie lovos, kurioje gulėjo tėtukas, paklausė pavardės ir liepė keltis. Tėtukas dar pasitikslino, ar jį išveš.

Mamytė mums liepė apsirengti, tėtukas pradėjo krautis daiktus, šiltų rūbų, maisto.

Stovėjom virtuvėj kampe ir verkėm. Kuomet tėtukas buvo susiruošęs, mamytė verkdama atsiklaupė prieš vieną atvykėlį ir prašė pasigailėti, neišvežti tėtuko, bet šis liepė atsisveikinti.

Tėtukas su visais atsisveikino, priėjęs prie manęs pasakė: „Sudie, gal jau daugiau nepasimatysim“ – ir pabučiavo.

Girdėjau, kaip suūžė sunkvežimis per upelį Pociūnų link. Nuo to laiko man dar ilgai mašinos ūžimas atrodydavo, kaip nelaimę pranašaujantis ženklas.

Tėtuką vėl pamačiau gal 1956 metais, buvau jau paaugusi. Apie tremtį nepasakodavo (gal bijojo), jo vaikai dar nebuvo sugrįžę iš Sibiro. Pasakojo, kaip grįžtant buvo Maskvoje, rodė atvirukus ir sakė, kad ten labai gražios cerkvės.

Metai bėgo, mes mokėmės, kaime buvo daug darbų. Turėjom 60 arų žemės ir dar dėdulės 30 ar 60 arų - nepamenu kiek. Aplink namus upelio šlaituose ir panemunėje turėjome ganyklas gyvuliams. Tvarkingai kiekvieną žemės lopinėlį išnaudodavom, nebuvo dilgėlynų ir usnynų. Sodas į arus neįsiskaitydavo, tai dar ir sodė ką nors pasodindavo ar pasėdavo. Nuo anų laikų turėjome 10 avilių bičių, laikėme vištų, karvių, kiaulių, avių ir du arklius, nors jie priklausė kolūkiui, bet buvo leista juos prižiūrėti namuose. Tėvelis jais labai rūpinosi, saugojo ir kolūkyje su jais dirbdavo, ir namuose galėjo naudoti savo reikmėms.

Kaimo žemė nebuvo derlinga, gal todėl ją atidavė miškų ūkiui. Atsimenu, tuomet mokiausi ir gyvenau Prienuose, kai vieną dieną, parėjusi į namus, radau nugriautą ir išvežtą pusę tvarto, kitus trobesius, svirną ir kluoną tėveliai išsipirko iš kolūkio, o tvartui išsipirkti pritrūko pinigų, o gal su pirmininku taip susitarė, kad ir mums būtų neblogai, ir kolūkis ataskaitą duotų.

Gyvenimas keitėsi į geresnę pusę, miškų ūkyje, sodinant mišką, ugdant medelius, buvo galima neblogai uždirbti. Aplink namus apsodinom mišku. Man atrodo ten, kur buvo mūsų žemės, leisdavo saviems sodinti ir prižiūrėti. Tada suvažiuodavom visa šeima ir sodindavom.

Man buvo 14 metų, todėl, kai dabar paklausia, kiek šitam miškui metų, galiu atsakyti neapsirikdama. Girininkus tėveliai gerbė, gal šie buvo supratingi. Ypač tėvelis girdavo girininkę Teresę, pavarde nevadindavo. Sakydavo, kad, jei jos ko nors paprašysi, visada padės, patars ir paguos. Tai buvo mėgstama, jautri ir pareiginga girininkė.

Tėvelis mirė 1982 metais, o mamytė - 1987 metais. Nuo to laiko gyvenimas sodyboje vyksta daugiausia vasaromis – čia suvažiuoja Onos ir Juozo Skaudžių vaikai, anūkai, proanūkiai ir jau proproanūkiai…

Pabaiga. Pradžia „Gyvenimo“ Nr. 17, 2017 m. kovo 1d.

Onos Skaudžiuvienės ir Juozo Skaudžiaus vaikai po mamytės laidotuvių 1987 m.: (iš kairės į dešinę): Vilija (1937 m.), Ona (1937 m.), Danutė Jakušovienė (1947 m.), Jonas (1940 m.), Janina Katkevičienė (1932 m.), Angelė Bačkutienė (1945 m.).

Parengė Dalė Lazauskienė, Zenono Jonaičio piešinys, Kęstučio Bako dizainas

Laimos Duobilienės nuotrauka

Kovo 24 -ąją Prienų KC vyko meninio skaitymo konkurso regioninis etapas, kuriame dalyvavo Trakų ir Vilniaus rajonų, Šalčininkų, Alytaus miesto ir rajono, Elektrėnų, Druskininkų, Varėnos, Kaišiadorių, Birštono ir Prienų geriausi skaitovai.

9 - 12 klasių mokinių konkurse gimnazistė antrokė **Diana Norvilaitė**, kurią ruošė mokytoja **Levutė Karčiauskienė**, užėmė III vietą.

Prisimename knygnešius

Turime dar vieną knygą, padėsiančią prisiminti mūsų krašto žymius žmones. Vytauto Krupoveco savo lėšomis išleista knyga „Erškėčiuotu ir dygliuotu gyvenimo keliu“ pasakoja apie knygnešį Praną Zykų (1874 – 1944).

Kaip rašo knygos autorius, jo senelio brolis Pranas Zykus buvo labai aktyvus lietuvybės žadintojas ir labai kūrybingas žmogus. Nuo jaunų dienų jis platino caro draudžiamą lietuvišką literatūrą, paslapčiomis mokė vaikus. Nors ir nebaigęs dailės mokslų, Pranas Zykus domėjosi ir tapyba. Jo darbai buvo skirti Darsūniškio bažnyčiai papuošti. Savamokslis menininkas tik su peiliuku bažnyčiai yra išdrožęs Didįjį altorių. Šio originalaus darbo pasižiūrėti buvo atvažiavęs ir Antanas Zmuidzinavičius, apie jį rašė kiti žymūs dailės profesionalai.

Pranas Zykus taip pat buvo aktyvus Vilniaus Didžiojo Seimo dalyvis. Gelbėdamasis nuo caro valdžios persekiojimo, buvo priverstas išvykti į Ameriką. Dirbdamas šachtose Pranas Zykus patyrė sunkių sužalojimų. Visus tuos metus ir gyvendamas už Atlanto jis nenutraukė ryšių su Lietuva – susirašinėjo su Jonu Basanavičiumi. Jų laiškus, saugomus Lietuvių literatūros ir tautosakos institute, kalbiniu aspektu išstudijavo ir savo moksliniame darbe aprašė dr. Aurelija Tamošiūnaitė. Ši analizė pateikiama ir knygoje.

Grįžęs į Nepriklausomą Lietuvą, Pranas Zykus gyveno labai sunkiai. Būdamas tik savamokslis jis tiesiog nerado vietos prakutusioje Nepriklausomos Lietuvos visuomenėje, todėl vėl išvyko į Jungtines Amerikos Valstijas. Po kiek laiko vėl grįžęs į gimtinę gavo žemės netoli Bačkininkėlių Prienų rajone. Jam buvo paskirta ir valstybinė knygnešio pensija.

Mirė Pranas Zykus 1944 metais, palaidotas Pakuonio kapinėse. Vaikų jis neturėjo, tad visas palikimas sudėtingu pokario laikotarpiu buvo išdraskytas, sunaikintas. Apie Prano Zykaus gyvenimą pasakoja tik ekspozicijos, esančios Kaišiadorių muziejuje ir Pakuonio pagrindinėje mokykloje.

Prienų Turguje

Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Džiaukimės, kad dar labai daug ko ir neparašo...“

Pirmąjį pavasario šeštadienį turguje šurmulio buvo mažiau, nes kai kurie prekybininkai, o ir pirkėjai buvo išvykę į tradicinę Kaziuko mugę. Tačiau norintieji įsigyti tai, ką perka kiekvieną šeštadienį, tikrai surado.

Tulpių žiedai puošė prekystalius. Tačiau, kaip sakė gražiais lašinukais, už kurių kilogramą mokėjęs 7 eurus, nešinas prieniškis, Moters dienai gėlių pirkti dar ankstoka, o dažnai lepinti - „ne jo piniginei“. „Geriau nupirksiu sėklų, kai sužydės, bus gražu ir man. Pamenu vieną anekdotą apie moteris. Sako, kad kartą žmona neištvėrė ir padarė tvarką garaže. Dėkingumo jausmo sukrėstas vyras „netyčia“ sumaišė visas sėklas, žmonos paruoštas pavasario sėjai“, - šyptelėjęs pasuko sėklų kioskelio link, kur vis daugiau pirkėjų.

Netoli vartų daug trumpų ir ilgesnių šluotų pririšęs pirkėjų laukė šluotų rišėjas. O meistras iš Prienų siūlė išsirinkti kirvį pagal poreikius. Mažas kirvukas kainavo 6 eurus, kirvis tašymui – 7 eurus, skaldymo kirvis – 12 eurų, ilgesnis – 15 eurų.

Netrūko nuolatinių šalto spaudimo sėmenų aliejaus mėgėjų, jie jo perka iš Baranausko ir Mockevičių ūkyje išauginto derliaus. 0,5 litro butelis sėmenų aliejaus kainavo 3,50 euro.

Bitininkai kilogramą darbščiųjų bičių sunešto nektaro – medaus, pardavė už 4,50 – 6 eurus.

„Jei sugrįžę paukščiai lizdus suka pietinėje medžių ar namų pusėje, vasara bus šalta, ir atvirkščiai. O gero derliaus galima laukti tuomet, jei laiku sugrįžta visi paukščiai. Taigi reikia netingėti stebėti visa, kas vyksta gamtos pasaulyje“, - patarė ūkininkai, kurių pusėje šurmulio buvo nemažai. Buvo perkančiųjų ir pašarinius runkelius, pašarines morkas, bulves – didesniais kiekiais. Centneris kviečių, miežių kainavo 8 - 9 eurus, pašarinių miltų – 9 eurus, avižų 40 kg maišas – 6 eurus. Baltų dobilų, liucernos kilogramas kainavo 7 - 8 eurus, svidrių, motiejukų ir kt. – 4 - 6 eurus.

Gyvūnijos turgavietėje pirmieji sutinka gražuoliai beburkuojantys balandžiai. Netoli jų tarp savęs turi apie ką pasikalbėti ir jų augintojų būrelis. Didelis pasirinkimas triušių, kuriuos parduodančių šeimininkų vis daugėja kiekvieną šeštadienį. Kainos svyravo pagal triušių amžių, veislę nuo 10 iki 40 eurų už vieną.

Įsibėgėja prekyba ir vištomis. Už mėnesio laiko pradėsiančias dėti kiaušinius vištas (1 vnt.) prašė 6 eurų, už jaunesnes, kurios dės už poros mėnesių, – 4,50 euro. Daugybe plunksnų, net kojas „pasidabinusį“ kochankinų veislės gaidį galima buvo nupirkti už 10 eurų, vištą – už 15 eurų.

Dešimtis vištų kiaušinių kainavo 1,50 - 1,80 euro; 12 vienetų putpelių kiaušinių – 1,30 euro.

Litras pieno kainavo 0,45 - 0,50 euro, litras grietinės – 2,0 - 2,60 euro, puskilogramis varškės – 0,80 - 1 eurą, sviesto – 2,20 - 2,60 euro. Sūriai, priklausomai nuo sudėties bei dydžio, kainavo 1,20 - 3 eurus.

Nedidelė eilutė pirkėjų laukė prie šviežios skerdienos kiosko. Galvos kainavo (1 kg) 0,85 euro, karkos – 1,75 euro, krūtinkaulis – 2,79 euro, šonkauliai – 3,59 euro, išpjova – 4,49 euro, sprandinė – 4,39 euro, kumpis be kaulo – 3,59 euro, galinis kumpis – 3,79 euro, šoninė – 3,45 euro, maltos kiaulienos kilogramas 3,20 euro ir kt.

Žuvies mėgėjai rinkosi kiekvienas pagal skonį. Daugybė metų perkamiausio, kaip sakė prekybininkai, sidabrinio heko kilogramas kainavo 2,30 euro, šaldytos skumbrės – 3 eurus, skorpionžuvės filė – 2,90 euro, ešerio kepsnių su sūriu – 3,90 euro, riebios silpno sūdymo silkės – 2,20 euro; šviežios stintos kilogramas kainavo – 7,99 euro, karpio – 3,20 euro, strimelės – 0,80 euro ir kt.

Genės iš Truncų kaimo užauginti svogūnai puikavosi „ragažėse“, pintose iš žilvičių.

Šeimininkių namuose pagamintų krienų indelį mėgėjai pirko už 1 - 1,50 euro, priklausomai nuo indelio dydžio. Konservuotų daržovių, mišrainių ar uogienių pusės litro stiklainis kainavo 1,80 - 2 eurus. Raugintų agurkų kilogramas kainavo 1,60 euro, raugintų kopūstų – 1 eurą, virtų burokėlių – 0,80 - 1 eurą.

Buvo pasirinkimas įvairių daržovių, vaisių, riešutų. Bulvių kilogramas kainavo 0,25 - 0,30 euro, morkų – 0,25 - 0,30 euro, česnakų – 4 - 5,50 euro, kopūstų – 0,30 euro, burokėlių – 0,30 - 0,35 euro. Kilogramas obuolių kainavo 0,60 - 0,80 euro, litras spanguolių – 2,50 euro, 200 g spanguolių ir šaltalankių sulčių – po 2 eurus, indelis rūgštynių – 0,80 euro.

Labai gražius svogūnus siūlė Genė iš Truncų kaimo, Jiezno seniūnijos. Moteris sakė, kad negaila parduoti ir pigiau, kad tik pirkėjų būtų. O susidomėjimo sulaukė ne tik svogūnai, bet ir „ragažės“, į kurias jie sudėti, nes jos labai gražiai ir be galo seniai iš žilvičių supintos ir išsaugotos.

Būtent apie tai, kaip išsaugoti tai, kas dar likę Lietuvoje, diskutavo ir keletas vyrų, buvusių bendradarbių, susitikusių turguje atsitiktinai. Tik paprašė darbovietės neminėti. O savo nuomonę, anot jų, jau gali sakyti, nes pensininkai, ir nelabai ką galima iš jų atimti. „Ne tokią Lietuvą gyniau prie televizijos bokšto. Netikėjau, kad, turėdamas tiek darbo stažo, turguje dėl kelių centų derėsiuosi, o prekybos centre - galvosiu, ar pirkti tik vieną, ar dvi prekes“, - atsiminimais dalijosi vyras. „Ar galima buvo tikėti, kad net vaistų į Lenkiją važiuosim nusipirkti?“ – jam antrino kitas, taip pat, kaip sakė, stovėjęs „prieš tankus“. „Žinoma, gražiai skamba dainos apie tėviškę, Lietuvą. Kartais netikėtai net ašara sublizga beklausant, kai jos atliekamos iš širdies. Tik kas iš tų gražių kalbų per Valstybinių švenčių minėjimus, kai jas sako šventinę dieną vienas šalia kito stovintys, o šiaip tarpusavyje besipykstantys ne tik Seime, bet ir mūsų rajono savivaldybės Taryboje tautos išrinktieji. Tegu išjungia visas televizijas, uždraudžia žurnalistams rašyti, kad mes bent nežinotume“, - sarkastiškai kalbėjo vyriausias iš draugų Stepas. „O ką jau tu žinai? Džiaukimės, kad dar labai daug ko ir neparašo. Silpnesnių nervų močiutėms – iškart insultas būtų, jei viską žinotų. Arba ir tau - nukentėjusiam mūsų visų vardan… Ir taip „biznis“ kaimuose iš mirčių pats geriausias likęs. Na, jei labai brangs alkoholis, tai dar, matyt, vėl atsinaujins ir kitoks...“, - rodės, iki pavakarės ir apie kasdienybę, ir apie ateitį galėję kalbėtis bičiuliai.

Kiti žmonės turguje jau rinkosi plonesnius drabužius, pavasarinę avalynę, ryškesnių spalvų rankines. Taip pat domėjosi užuolaidomis, patalyne, kitomis namų ūkio prekėmis.

Prienų turguje perki, savo kraštą tu remi!!!

Investicijų trūksta, bet kasdieniai darbai nesustoja

(Atkelta iš 3 p.)

gimnazija, muzikos mokykla, kultūrizmo klubas „Uola“, šauliai, bendruomenės, klebonas ir gausus būrys rėmėjų, kuriems bendradarbiaujant rengiamos įvairios sportinės varžybos, šventės, patriotiniai žygiai, akcijos.

Jauni žmonės grįžta į gimtinę, šeimos kuriasi Jiezne, bet tai daugiau išimtiniai atvejai. Šiame krašte gyvenantis savivaldybės Tarybos narys **Arūnas Vaidogas** išsakė dėl to rūpestį. Jis kritiškai pažvelgė į nepatrauklų, laike užstrigusį miestelį. Pasak jo, nėra ko didžiuotis, kad jis patraukė filmo apie pirmuosius posovietinius metus kūrėjų akis. Priešingai - reikėtų išgyventi dėl to, kad miestelis nuo 1992 -ųjų nė kiek nepasikeitė: tie patys nušiurę namai, išklaipyti šaligatviai, pastatai išdaužytais langais. A.Vaidogas apgailestavo, kad investicijos vis aplenkdavo miestelį – jame nėra nei dviračių, nei pėsčiųjų takų, nei poilsio zonų prie ežero ar kitų patogiam gyvenimui būtinų viešosios infrastruktūros objektų. Jis emocingai ragino seniūną, merą, kolegas Tarybos narius susėsti diskusijoms apie miestelio ateitį, aptarti prioritetus ir būtiniausius darbus, kad šiuo laikotarpiu numatytos tikslinės ES ir valstybės investicijos būtų panaudotos efektyviai.

Galbūt pokyčiai miestelyje ir seniūnijoje nėra labai akivaizdūs, tačiau jų yra. Kaip žadėjo meras, dar šiemet bus baigta užtrukusi Jiezno gimnazijos renovacija, bus skirta lėšų miestelio bibliotekos renovacijai, toliau vyks Jiezno PSPC rekonstrukcija. Be to, svarstoma ateityje pakeisti šilumos tiekėją, dėl kurio darbo sulaukta nemažai skundų.

Jiezno žmonių su negalia sąjungos pirmininkė **Augenija Stoškuvienė** dėkojo už tai, kad į pastatą, kuriame įsikūrusi sąjungos būstinė ir yra keli socialiniai būstai, buvo įvesti vandens ir nuotekų tinklai. Ji išsakė ir nedrąsų pageidavimą padėti įsirengti patalpas, kuriose sąjunga ketina teikti maudymosi ir skalbimo paslaugas neįgaliesiems ir žmonėms, gyvenantiems be patogumų.

Verta pastebėti, kad seniūnas ir rajono valdžia piktų klausimų nesulaukė, seniūnaičių sueigos pirmininkė, Tarybos narys A.Šidlauskas, gyventojai teigiamai įvertino seniūnijos veiklą, seniūno kompetenciją, dėkodami jam už rūpestį, paramą, gražų bendradarbiavimą.

Dalė Lazauskienė

Kodėl norima sunaikinti miškų urėdijas?

(Atkelta iš 4 p.)

norima sukurti Lietuvoje. Ši valstybės įmonė pati miške ne ūkininkauja, o tik organizuoja konkursus miško kirtimui, medienos pervežimui, miško sodinimui, kelių remontui ir pan. Latvijos miškuose šeimininkauja ne miškininkai, o verslininkai.

„Efektyviai“ ūkininkaudami latviai prarado sertifikatą

Įdiegus tokį valstybinių miškų valdymo modelį, Latvijos miškuose nebeliko šeimininko. Vyriausybė savo nuožiūra nustatinėjo metines miškų kirtimo apimtis, nekreipdama dėmesio nei į miškininkų, nei į mokslininkų nuomonę. Daugelį metų Latvijos valstybiniai miškai buvo kertami 2 – 2,5 karto intensyviau negu Lietuvoje. Latvijoje nebesilaikoma miško politikos pagrindinių principų: išsaugoti biologinę įvairovę, ūkininkauti darniai, trumpalaikės ekonominės naudos vardan nealinant miškų, rūpintis miškų socialine funkcija.

AB „Latvijos valstybiniai miškai“, siekdama sumažinti miško kirtimo išlaidas, pradėjo kirtaviečių koncentravimą, todėl po kirtimų atsiranda kelių dešimčių hektarų dydžio milžiniškos plynės. Kadangi miškuose ūkininkauja ne miškininkai, o samdyti verslininkai, buvo ne vienas atvejis, kai miškai buvo iškirsti saugomose teritorijose, kur to daryti negalima. Kontrolę vykdanti Latvijos miškų tarnyba nepajėgi tinkamai kontroliuoti miškuose vykstančių procesų, nes vienam inspektoriui priskiriama kontroliuoti 14 - 18 tūkst. ha miškų. Palyginkime - Lietuvoje vidutinis girininkijos plotas yra 3,5 tūkst. ha, kurį prižiūri ir eksploatuoja 2 - 4 miškininkai. Galima vienareikšmiškai teigti, kad Latvijoje miškai tapo tik medienos ir pinigų šaltiniu.

Kad visi išdėstyti faktai nėra pramanas, geriausiai iliustruoja tarptautinio FSC sertifikato panaikinimas Latvijos valstybiniams miškams 2010 metais. Ir tai padaryta dėl nepagrįstai padidintų miško kirtimo apimčių ir gamtosauginių įsipareigojimų nepaisymo. Miškų valdytojas, kuriam suteiktas FSC sertifikatas, privalo užtikrinti ilgalaikį ir darnų miškų naudojimą. Kaimynai to padaryti nebepajėgia. Pasaulyje populiarėja medienos gaminiai, pagaminti iš sertifikuotos medienos, todėl Latvija neteko dalies medienos pirkėjų.

Šiuo metu Latvijoje miškų ir medienos sektoriuose dominuoja stambios įmonės. Lietuvoje yra per 500 medienos perdirbimo įmonių, Latvijoje – apie 20. Pas kaimynus neliko smulkių lentpjūvių, nes medieną „paprasčiau“ įsigyja stambieji medienos perdirbėjai. Valstybinių miškų kirtimo konkursus taip pat laimi stambios įmonės, kurių dalininkai dažniausiai yra užsienio medienos perdirbimo koncernai. Medkirčių brigados važiuoja kelis šimtus kilometrų iš Rygos ir Daugpilio, o vietiniai verslininkai yra nustumti į šoną.

Dar viena įdomi detalė - Latvijos valstybiniai miškai įkeisti skandinavų bankams už valstybei suteiktas paskolas. O tai tapo įmanoma, tik įkūrus vieną įmonę.

Lietuvos miškininkai moka didžiausius mokesčius ES

Dr. Albino Tebėros surinkti duomenys rodo, kad Lietuva pagal visus miškininkystės rodiklius lenkia savo šiaurines kaimynes. Tai kodėl turėtume skubėti viską griauti ir mėgdžioti kaimynus? Pagal miškų našumą Lietuva patenka į Europos valstybių dešimtuką ir gerokai lenkia Latviją, Estiją, Švediją ir Suomiją. Pavyzdžiui, vidutinis medynų tūris Lietuvos miškuose (kub. m/ha) – 251, Latvijoje – 198.

Taip yra dėl to, kad Lietuvos valstybinis miškų ūkis yra viena ir nedaugelio mūsų ūkio šakų, kuri sėkmingai persitvarkė, įdiegė, naujausias technologijas ir sėkmingai dirba rinkos sąlygomis. Esminis miškų sistemos reorganizavimas, orientuojantis į Lenkiją ir Vokietiją, pradėtas 1996 metais. Pertvarkius urėdijas į valstybės įmones, mokesčiai į biudžetą padidėjo 16 kartų. Jau ne vienerius metus sistema dirba efektyviai, sumokėdama valstybei 42 proc. mokesčių nuo apyvartos – tai yra Europoje didžiausi mokesčiai, kuriuos sumoka valstybinis miškų sektorius. Tuo tarpu kai kuriose ES valstybėse valstybinis miškų sektorius yra dotuojamas iš valstybių biudžetų.

42 miškų urėdijos daugiausia savo lėšomis įgyvendina visus ES gamtosauginius reikalavimus valstybiniuose miškuose. Jeilio universitetas 2012 m. Lietuvos miškus pripažino geriausiai tvarkomais pasaulyje tarp 132 valstybių. Valstybiniame miškų sektoriuje įdiegta elektroninė apvaliosios medienos pardavimo iš valstybinių miškų sistema (AMEPS) per 6-erius metus nesulaukė nė vieno priekaišto dėl skaidrumo, parduodant medieną. Kuriant vieną įmonę, Lietuvos regionuose darbo netektų apie 3 tūkstančius ne tik urėdijų administracijų, bet ir girininkijų darbuotojų.

Viena įmonė naudinga tik stambiesiems medienos perdirbėjams

Ministras paskelbęs, kad vietoj 42 miškų urėdijų ir GMU bus kuriama viena įmonė, taip pat informavo, kad vyks diskusijos. Tačiau apie ką gali būti diskutuojama, kai paskelbiamas bekompromisinis nuosprendis tris dešimtmečius kurtai miškų valdymo sistemai? Diskusijos būtų naudingos tik tuo atveju, kai jos vyksta iki sprendimo priėmimo. Vienos įmonės kūrimas, remiantis Latvijos pavyzdžiu, nėra priimtinas niekam, išskyrus stambiuosius medienos perdirbėjus ir jų užsakymo vykdytojus. Šioje situacijoje galima diskutuoti tik apie tai, kokiu būdu bus įvykdyta „egzekucija“ sėkmingai dirbančiam valstybiniam miškų sektoriui. Jeigu naujoji valdžia tikrai nori gero valstybei, visuomenei ir miškams, tai vienintelis kelias – viską pradėti nuo sąžiningų diskusijų.

Prezidentė, Seimo nariai, premjeras ir ministrai turėtų žinoti, kad siekimas panaikinti 42 miškų urėdijas ir miškų valdymą patikėti vienai įmonei yra naudingas tik stambiesiems medienos perdirbėjams, kurie siekia monopolizuoti medienos rinką ir medieną įsigyti „paprasčiau“. Tai reiškia, kad jie nori be konkurencijos užsitikrinti pageidaujamą medienos kiekį ir įsigyti jį mažesne nei rinkos kaina. Dėl to Konkurencijos tarnyba, Specialiųjų tyrimų tarnyba, Seimo Teisės departamento specialistai yra perspėję, kad siūlymai pakeisti medienos žaliavos pardavimo tvarką atvertų kelią korupcijai bei prieštarautų ES teisei. ES pritaikytų Lietuvai sankcijas už įmonių grupės protegavimą, įsigyjant medieną iš valstybinių miškų.

Šiandien Latvijoje niekam ne paslaptis, kad, pertvarkant šalies valstybinių miškų valdymą, didžiausią įtaką politikams darė Skandinavijos verslininkai, suinteresuoti pasipelnyti Latvijos miškų sąskaita. Ir jiems tai pasisekė. O ar pasiseks jiems Lietuvoje?

Lietuvos žaliųjų judėjimo pirmininkas Rimantas Braziulis

PARDUODA

Nekilnojamasis turtas

Parduoda sodybą su 5 ha gero derlingumo žemės Jiezno seniūnijoje. Yra sodas, tvenkinukas, netoli - Kašonių ir Valiūniškių ežerai. Kaina - sutartinė. Tel. 8 604 86 779.

Parduoda 20 arų gyvenamosios paskirties žemės sklypą Verknės g., Birštono vienkiemyje. Tel. 8 614 08 731.

Parduoda sodybą Prienuose. Sklypo plotas 38 a. Yra namas, ūkiniai pastatai, sodas, tvenkinukas, prie pat miško. Kaina - sutartinė. Tel.: 8 686 60 803 ir 8 607 19 518.

Gyvuliai, gyvūnai

Parduoda kiaules. Tel. 8 607 50 892.

Parduoda 7 metų juodmargę karvę Pikelionių kaime, Stakliškių s. Kaina - 750 Eur. Galima derėtis. Tel.: (8 319) 57 884, 8 657 65 714.

VIŠČIUKAI

Priimami užsakymai AB Vilniaus paukštyno mėsiniams broileriniams vienadieniams ir paaugintiems 3 - 4 sav. viščiukams įsigyti. Pristatome. Tel. 8 611 51 770, Vilkaviškio r., Alvitas.

Įvairios prekės

Pigiai parduoda malkas (skroblo, ąžuolo, uosio, juodalksnio, beržo). Atveža nemokamai. Tel. 8 635 82 808.

Parduoda DURPIŲ BRIKETUS, malkas, supjautas kaladėlėmis, rąstukais. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduoda supjautas kaladėmis beržo, juodalksnio, pušies ir eglės **malkas**. Atveža į namus. Tel. 8 602 89 096.

Parduoda malkas, supjautas kaladėmis, pristato į namus. Tel. 8 671 94 231.

Vėlykinės nuolaidos! Parduodami nauji šaldytuvai ir šaldikliai „Snaigė“. Naujas dizainas, antibakterinė sistema. Garantija 2 metai. Pristatymas į namus nemokamas. Tel. 8 656 12 550.

Parduoda automatinius INKUBATORIUS, MALŪNUS, TRAIŠKYTUVUS, GRANULIATORIUS, STAKLES, MOTOBLOKUS, ŠILTNAMIUS, ALIEJAUS PRESUS, AUTOKLAVUS. Garantija, atveža. Tel. 8 643 85 888 *www.VisiMalunai.lt*

Parduoda šieno rinktuvą, traktorių JUMZ. Tel. 8 699 16 304.

Parduoda bulves, pakabinamą kultivatorių KPS-4. Tel. 8 616 89 821.

Parduoda svetainės komplektą „Gabija“. Kaina sutartinė. Tel.: 8 611 46 010, 8 676 09 749.

Parduoda automobilį „Mitsubishi LANCER“ 2005 m., sedanas. Rida 160000, juodas, TA, du komplektai ratų. Tvarkingas - prižiūrėtas. Kaina - 3200 Eur. Tel. 8 687 26 417.

Parduodami BALTARUSIŠKI durpių briketai. PRISTATOME IR SVERIAME JŪSŲ KIEME. Tel. 8 659 85 001.

UAB „Tvirtasis siūlas“
parduoda ir pristato
- BALTARUSIŠKUS durpių briketus;
- AKMENS ANGLĮ (fasuotą);
Tel.: 8 618 45 540, 8 685 24 553.

UAB „GRASTA“ VASAROS KAINOMIS IŠPARDUODA:

Naujai gautą „DPK“ ir „DO“ rūšies akmens anglį.

Palaidą ir sufasuotą maišais po 40 ir 25 kg.

Sandėliai Prienuose **ir Mauručiuose** jau dirba.

Prašome laiku apsirūpinti anglimi!

Adresai: Prienai, Kęstučio g. 99, tel.: 8 687 36 216, (8 319) 51 606. Mauručiai, tel.: 8 686 40 250, (8 319) 69 122.

Parduodame (keičiame į grūdus) mineralines trąšas: ***Azoto:*** salietra (N 34%, 50 kg/ 13,50 Eur), kalcio salietra (N 27%,Ca6%; Mg4%, (Lietuva), 50 kg/ 12,50 Eur), karbamidas (N 46 %, (Lenkija) 25 kg/ 9 Eur), karbamidas (N 46%, (Lietuva) 50 kg/ 17 Eur), amonio sulfatas (N 20%; S 24%, 25 kg/ 5,50 Eur); **Kompleksinės (NPK):** ***Javams (prieš sėją), pievoms, bulvėms:*** unifoska (N 4%; P 12%; K 12%; Ca16%; S 30%, 50 kg/ 12,50 Eur), potafoska (N0%; P13%; K13%; Ca13%; Mg4%; S 9%, 50 kg/ 12 Eur), tarnogran (N0%; P12%; K23%; Ca6%; Mg4%; S 4%, 50 kg/ 14,50 Eur), tarnogran 25 (N5%; P10%; K25%; Ca4%; Mg3%; S 16%, 50 kg/ 17 Eur), polifoska 6 (N6%; P20%; K30%,S7% 50 kg/ 22 Eur). ***Daržui, sodui, bulvėms (bechlorės):*** luvena (N3,5%; P10%; K15%; 25 kg/ 10,50 Eur), bontar (N3%; P9%; K15%; Ca5%; Mg9%; S12%; 25 kg/ 11,50 Eur). ***Kitos:*** kalkės, granuliuotos, greito įsisavinimo (Ca 28%; Mg16%, 50 kg/ 7,50 Eur), superfosfatas (P 19%; Ca25%; S 32%; 50 kg/ 11 Eur), kalio druska K40% (Ca 4,5%; Mg4%; S13%, 50kg/ 14.50 Eur), kalio druska K 60 %, 50 kg/ 18,50 Eur). Pristatome į vietą. Pagrindinės trąšos gali būti didmaišiuose. Skambinti tel. **8 640 61 474.**

PIRKITE VIŠTAS! VIENOS KAINA – tik 3 eurai

KOVO 10 d., penktadienį, prekiausime pigiomis rudomis olandiškomis dedeklėmis vištomis (3 eurai) ir jaunomis 4 - 6 mėnesių rudomis, juodomis, raibomis, baltomis dedeklėmis vištaitėmis, pašarais:

Naujojoje Ūtoje – 8 val., Žemaitkiemyje – 8.10 val., Jiestrakyje – 8.25 val., Ingavangyje –8.35 val., Klebiškyje – 8.45 val., Šilavote – 8.55 val., Leskavoje – 9.10 val., Skriaudžiuose – 9.20 val., Veiveriuose – 9.40 val., Išlauže – 10.45 val., Pakuonyje – 11 val., Ašmintoje – 11.30 val., Strielčiuose – 11.45 val., Prienų turguje – 12 val., Balbieriškyje – 12.20 val., Paprūdžiuose – 12.40 val., Vartuose – 12.50 val., Birštono Vienkiemyje – 13.15 val., Nemajūnuose – 13.30 val., Vėžionyse – 13.45 val., Jiezne – 14 val., Kašonyse – 14.15 val., Pieštuvėnuose – 15.45 val., Užuguostyje – 16 val., Stakliškėse – 16.10 val. **Tel. 8 612 17 831.**

Vištos, vištaitės!

Kovo 14 d. (antradienį) prekiaus 3 - 4 - 5 - 6 mėn. rudomis, raibomis, juodomis ir baltomis vakcinuotomis dedeklėmis vištaitėmis, 10 mėn. gerai dedančiomis rudomis nebrangiomis vištomis. Prekiaus lesalais.

Balbieriškyje - 8 val., Sūkuriuose - 8.15 val., Geruliuose - 8.25 val., Paprūdžiuose - 8.35 val., Vartuose - 8.40 val., Naujojoje Ūtoje - 8.50 val., Žemaitkiemyje - 9.05 val., Jiestrakyje - 9.15 val., Ingavangyje - 9.25val., Klebiškyje - 9.35 val., Šilavote - 9.45 val., Leskavoje - 9.55 val., Skriaudžiuose - 10.05 val., Veiveriuose - 10.20 val., Išlauže - 10.50 val., Pakuonyje - 11.10 val., Ašmintoje - 11.25 val., Strielčiuose - 11.35 val., Prienuose - 11.50 val., Birštone -12.10 val., Birštono vienkiemyje - 12.20, Nemajūnuose - 12.35 val., Vėžionyse - 12.55 val., Kašonyse - 13.10 val., Jiezne - 13.25 val., Stakliškėse - 13.45 val., Užuguostyje - 14.00 val., Pieštuvėnuose - 14.15 val., Vyšniūnuose - 14.30 val.

Tel. 8 678 09 042.

PERKA

Nekilnojamasis turtas

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunus, malkinius, iškirstus), žemes, sodybas. Tel. 8 651 39 039.

PERKA MIŠKUS
BRANDŽIUS, JAUNUS, MALKINIUS, IŠKIRSTUS, ŽEMES, SODYBAS VISOJE LIETUVOJE 8 676 41 155

PERKAME MIŠKĄ

ir apvaliąją medieną su žeme arba išsikirsti.
Atliekame sanitarinius kirtimus bei retinimus. Konsultuojame.
Tel. 8 680 81777

Gyvuliai, gyvūnai

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“ - įvairius pienu girdomus buliukus ir telyčaites, taip pat „Belgus“. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Sveria el. svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel. 8 612 34 503.

ŽŪB „Žara“ **superka** karves, jaučius ir telyčias. Atsiskaito iš karto. Tvarko valstybės išmokas, sveria elektroninėmis svarstyklėmis, pasiima savo transportu. Tel.: 43386, 8 698 28 063, 8 685 86 121.

Superka gero ir lieso įmitimo galvijus (AB „Krekenavos agrofirma“ kainomis), taip pat perka arklius ir traumuotus galvijus Kauno apskrityje. Tel. 8 616 43 646.

Brangiai perka veršelius, avis. Moka 6 arba 21 proc. priemoką. Tvarko visas valstybės teikiamas išmokas. Tel.: 8 611 69 265, 8 686 27 927.

Įmonė tiesiogiai **perka** galvijus aukščiausiomis ŽŪKB „Krekenavos mėsa“ kainomis. Tel. 8 613 79 515.

A. Bagdono Į **brangiai perka** veršelius ir telyčaites auginimui. Moka 6 - 21 proc. PVM. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel.: 69 541, 8 699 93 682.

Įmonė tiesiogiai nuolat **perka** arklius. Tel.: 8 656 39 189, 8 616 14 424.

Superka sanitarinius raguočius. Tel. 8 602 48 941.

UAB „TAUROLIS“
SUTARTINĖMIS kainomis superkame galvijus:
Bulius, telyčias, karves
Vežame į Lenkiją. Atsiskaitome iš karto grynais.
Tel. 8 687 73 691, (8-37) 725768

agaras
PERKA KARVES, BULIUS, TELYČIAS
pagal skerdeną ir gyvą svorį
(brangiai mėsinius)
ATSISKAITO IŠ KARTO
Tel.: 8 800 08 801, 8 611 44 034.

Superkame karves, bulius ir telyčias

KREKENAVOS AGRO FIRMOS supirkėja Olga Smailienė (Jonava). Tel. 8 612 02 125.

Individuali įmonė aukštesnėmis kainomis superka įvairius galvijus.

Veža į Lenkiją. Atsiskaito iš karto. Tel.: 8 612 34 482, 8 620 79 560.

PERKA

Brangiai perka arklius arba keičia į ramius darbinius. Tel. 8 648 85 777.

BRANGIAI PERKA veršelius.
Tel. (8 634) 23551.

SŪDUVOS GALVIJAI
brangiai perka karves, jaučius, telyčias.

Moka 6 - 21 proc. Sveria, pasiima, atsiskaito iš karto.
Tele 2 8 ~ 613 79 515, Bitė 8 614 44 299, Omnitel 8 620 35 000.

KREKENAVOS AB „Krekenavos agrofirma“
PERKA GALVIJUS
KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORĮ. SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.
Tel.: (8-614)93124

BRANGIAI PERKAME ĮVAIRIUS ARKLIUS, JAUČIUS, TELYČIAS, KARVES.
Tel. 8 625 93 679

Įvairios prekės

Superka įvairius automobilius, gali būti be T.A. ir nevažiuojantys. Tel. 8 683 00 890.

PASLAUGOS

Automatinių skalbimo mašinų, el. viryklių, indaplovių remontas, prijungimas. Atvykstame į namus. Dirbame ir savaitgaliais, suteikiame garantiją. Tel. 8 645 04 370.

Remontuoja ir prijungia: skalbykles, el.virykles, džiovykles, indaploves, orkaites. Atvyksta į namus, suteikia garantiją. Tel. 8 600 60 213.

Liejame pamatus, betonuojame. Montuojame gipso kartoną, glaistome, dažome, kalame dailylentes, dedame visų tipų grindis, klojame plyteles, atliekame santechnikos darbus, elektros instaliacijos darbai, prilydome stogo dangą, lankstome skardas. Tel. 8 600 96 399.

Kaminų įdėklai: gaminimas, montavimas. Kaminų valymas. Tel. 8 645 87 304.

Šlifuojame, dedame ir **lakuojame** parketą, dengiame stogus, skardiname, lankstome, šiltiname ir dažome namų fasadus. Kasame pamatus, mūrijame, tinkuojame, betonuojame, montuojame tvoras, langus, duris, atliekame langų apdailą, griovimo darbus. Statome karkasinius namus. Tel. 8 620 85 350.

Įvairūs kasimo darbai: valome ir kasame tvenkinius, rezervuarus. Šlaituojame, darome pylimus, lyginame, gražiname aplinką. Nuomojame techniką. Tel. 8 640 50 090.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, katilinių įrengimo. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 8 640 39 204.

Visi santechnikos darbai: šildymo, vandentiekio, nuotekų ir kitų sistemų įrengimas ir remontas. Gręžiu skyles betone, mūre iki 250 mm skersmens. Tel.: 8 685 45 851, 8 604 35 126.

Pjauna ir kapoja malkas. Krūmapjove ugdo miško jaunuolynus, taip pat pjauna krūmus, kerta ir valo miškus, sklypus. Tel. 8 602 89 096.

Kasame, **valome** tvenkinius, darome pylimus, lyginame, gražiname sklypus. Nuomojame techniką. Tel. 8 640 50 090.

Tvarko nedidelių įmonių buhalterinę apskaitą nuo pirminių dokumentų iki metinių deklaracijų pridavimo. Tel. 8 612 95 679.

Automobilių remontas: virinimas, taisymas, dažymas, smėliavimas. Tel. 8 687 26 417.

Autovežio paslaugos

Tech. pagalba kelyje. Automobilių transportavimas, krovinių pervežimas. Automobilių kėbulų remontas. **Tel. 8 648 10 424.**

Kokybiškai atlieka visus vidaus apdailos darbus. Tel. 860 02 0522.

Vandens gręžiniai, geoterminis šildymas. Darbai nuo A iki Z visoje Lietuvoje ištisus metus. Garantija, aptarnavimas. *www.Merkelita.lt*. Tel.: 8 616 08 020 (Linas), 8 686 83 265 (Rolandas).

AKCIJA iki -50%
BALKONŲ STIKLINIMAS (tinka renovacijai)
PLASTIKINIAI LANGAI
GARAŽO VARTAI
Tel. (8-600) 90034

SIENŲ ŠILTINIMAS
užpildant oro tarpus
1m² kaina nuo 1,40 Eur
Tel. 8 675 7 73 23

SIENŲ ŠILTINIMAS
į oro tarpus
Tel. 8 696 42 020

KADASTRINIAI (GEODEZINIAI) MATAVIMAI
Atliekame žemės sklypų kadastrinius (geodezinius) matavimus, darome topografines, išpildomąsias nuotraukas, žymime pastato ašių ir žemės sklypo ribas
TEL. 8684 23230

Vištos, vištaitės!

Kovo 13 d. (pirmadienį) prekiausime paukštyno vakcinuotomis 3 - 4 - 5 - 8 mėn. rudomis, raibomis dėsliosiomis vištaitėmis ir gerai dedančiomis kiaušinius vištomis (kaina nuo 3,50 Eur). Turėsime gaidžiukų, spec. lesalų. Prekiausime kiaušiniais. Tel. 8 608 69 189.

Išlaužas - 14.35, Pakuonis - 14.45, Prienai (ūk. turgus) - 15.00, Jieznas - 15.20, Vėžionys - 15.30, Stakliškės - 15.50, Klebiškis - 16.15, Šilavotas - 16.20, Leskava - 16.25, Skriaudžiai - 16.30, Veiveriai - 16.35.

2017 m. kovo 20 d. 11:00 val. bus atliekami kadastriniai matavimai žemės sklypams kadastr. Nr. 6913/0001:0023 ir Nr.6913/0001:0037, priklausantys Kęstučiui Liorentai, esantys Sarginės k., Prienų r. sav. Prašome gretimų žemės sklypų kadastr. Nr. 6913/0001:0023 savininkų Jono Kisieliaus ir Onos Kisielienės bei Nr. 6913/0001:0008 savininko Ričardo Kazakevičiaus turto paveldėtojus atvykti dėl žemės sklypo ribos suderinimo.

Darbus atlieka UAB „Nišos matavimai“ Vytauto g.17, Marijampolė (Tel. Nr. 8 673 82394, el. paštas: *matavimai@nisa.lt*).

Išgyventi padėjo tikėjimas ir viltis

(Atkelta iš 3 p.)

su drauge Danute (su kuria iki šiol draugauja ir dažnai susitinka) sumalė tas bulveles, nusunkė ir pagamino cepelinų, įdarui panaudodamos maltas žuveles.

- Kai grįžo iš darbo kiti lietuviai, surengėme tikrą šventę – sugiedojome himną, mokytojas iš Kalvarijos pasakė kalbą, dainavome lietuviškas dainas ir valgėme cepelinus! – pasakojo įsimintinos šventės organizatorė.

Lietuviškos dainos Sibire lydėjo nuolat – dainuodavo ir per šventes, ir beveik kiekvieną vakarą atsigulę.

„Gerėjantis“ gyvenimas

Ona pasakojo, kad labai sunku buvo pirmus dvejus metus. Gyveno ankštai, trūko maisto, kamavo ilgesys ir nežinia. Pirmąją žiemą labai gelbėjo ruginiai miltai, kurių maišą patėvis atsivežė iš Lietuvos.

- Tai buvo bado metai, kai net duonos visiems neužtekdavo – vos atvežtą ją pirmieji išgraibstydavo tremtyje gyvenantys nusikaltėliai rusai, kurie ir šiaip nuolat provokuodavo lietuvius, ir eilėje prie maisto į galą nustumdavo ir be nieko palikdavo būrį laukiančiųjų, - negailestingą realybę prisimena moteris.

Vasarą maisto padaugėjo – juk aplink miškai, pilni grybų ir uogų, upėse ir ežeruose – gausu žuvies.

Gal trečią Onos vasarą Sibire tremtiniams upe atplukdė surenkamų namų, panašių į mums žinomus alytnamius, kuriuos pastačius jau gyveno erdviau. Ne po šeimą kiekviename name, bet ir ne po kelias viename kambaryje.

Ir maisto parduotuvėje būdavo daugiau, ir siuntinius iš Lietuvos pradėjo gauti, ir laisvės gavo daugiau.

Dienas užpildydavo siuvinėjimas

Dabartiniai darbų, eismo ir kitokios saugos prižiūrėtojai pakrauptų, kokiomis salygomis dirbo ir gyveno tremtiniai. Ona du kartus skendo, keldamasi į kitą Sangalkos pusę – pirmą kartą apsivertus valčiai, antrą - savadarbiui keltui, kurį užkliudė upe atplaukęs didelis šakotas medis. Šalia nuskendo draugė, o ją, nors vatiniai drabužiai ir traukė į dugną, išgelbėjo.

Kartą, vežant rąstus, jie taip suspaudė ir sužalojo Onos koją, kad du mėnesius gydėsi. Kad dienos greičiau slinktų, nusprendė siuvinėti. Į krūvą susisiuvo dar iš Lietuvos atsivežto audinio gabalus, likimo draugė mokytoja Genutė kreida išpaišė pilį, Kęstutį ir Birutę, mišką, upę, beržus – į itin smulkiai ir kruopščiai kurtą paveikslą tilpo ko ne visa Lietuva. Siuvinėjo su dar iš Lietuvos atsivežtais siuvinėjimo siūlais. Juos, kad daugiau būtų, išskyrė po vieną. Tąkart išsiuvinėjo ir dar vieną paveikslą – rožėmis apipintą kryžių. Vėliau dar siuvinėjo staltieses, iš Lietuvos atsiųstų siūlų nusimezgė suknelę. Suknele ne tik pati puošėsi, ja Lietuvoje dabinosi ir jau paaugusios dukros.

Šie visi daiktai, jau tapę relikvijomis, iki šiol puošia Onos ir jos dukros Inos namus. Kartu saugoma ir Onos mamos taip pat Sibire siuvinėta staltiesė bei kiti rankdarbiai.

Namuose pasitiko duonos kvapas ir... Juozas

Nors buvo pripažinta, kad Ona ir jos artimieji į Sibirą buvo išvežti nekaltai, grįžti namo leidimą gavo kartu su kitais tremtiniais – po Stalino mirties. Tačiau jiems buvo suteikta „privilegija“ – buvo leista grįžti į savo namus, kuriuose, kol jie „turistavo“ Sibire, buvo įsikūrusi kolūkio kontora.

Gimtinę pasiekė 1958 m. birželį. Jausmą, kad didžiausia svajonė – grįžti namo – išsipildė, sustiprino ką

Nuotraukos autorės ir iš asmeninių O.Juodsnukienės archyvų.

Didžiausias džiaugsmas ir rūpestis – vietoje nenustygstanti šešiametė proanūkė Austėja.

tik iškeptos duonos kvapas, pasitikęs peržengus gimtosios trobos slenkstį. Kadangi namai, nors ir su išgrobstytais daiktais, jau buvo grąžinti, tremtinių laukė metais anksčiau (nes buvo ištremta būdama nepilnametė) grįžusi sesuo Konstancija bei patėvio sesuo.

Onos laukė ir geriausios draugės pusbrolis Juozas Juodsnukis, kuris šešeriais metais vyresnę merginą jau buvo įsižiūrėjęs prieš tremtį. Ji netikėjo, kad pusseserės laiškuose pasakojimai apie jos laukiantį kavalierių buvo tiesa. Pasirodė, kad tiesa!

Per Kalėdas atšokę vestuves jaunavedžiai apsigyveno netoli Šilavoto. Juozas dirbo vairuotoju, Ona – Šilavoto ambulatorijoje sandėlininke. Ten gimė dukros Ina ir Danutė, ten jas išleido už vyrų. O kai buvo nuspręsta plėsti žuvininkystės tvenkinius, teko išsikelti, nes jų sodyba turėjo atsidurti po vandeniu. Taip maždaug prieš tris dešimtmečius nusipirko namą Išlauže ir pradėjo naują gyvenimo etapą.

Liūdėti nėra kada

Jau šešiolika metų, kai Ona našlauja. Tačiau liūdėti nėra kada. Dvi dukros pradžiugino keturiais anūkais, jau stiebiasi ir du proanūkiai. Gyvena ne viena – kartu su anūkės Evelinos šeima. Dabar didžiausias džiaugsmas ir rūpestis – vietoje nenustygstanti šešiametė proanūkė Austėja. Čia pat Išlauže gyvena ir dukra Ina Ruseckienė. Dukra Danutė Gecevičienė gyvena Onos tėviškėje Kalveliškių kaime.

- Kai prisimenu Sibirą, atrodo, kad dabar neatlaikyčiau, taip sunku buvo. Ten ir beveik visus dantis „palikau“, ir rankos nušalusio buvo. Manau, kad nuo mirties saugojo tikėjimas ir nuolat nešiojamas per Pirmąją komuniją gautas škaplierius, - prisiminimai vėl grąžina į Sibiro taigą.

Moterį džiugina ne tik artimieji. Ji iki šiol palaiko ryšius su tais, kurie kartu buvo prie Sangalkos – kasmet susitinka ne tik Ariogaloje, bet surengia ir savo susitikimą. Tik gaila, kad būrys vis mažėja. Į pirmąjį susitikimą, kurį suorganizavo vos grįžę iš Sibiro, suvažiavo per šimtą žmonių, o dabar nei keturiasdešimt nebesusirenka.

- Visuomet tikėjau, kad grįšim į gimtinę (net už milijoną nebūčiau pasilikusi), kad Lietuva bus laisva. Ir dabar tikiu, kad Lietuva visuomet bus laisva, neišnyks iš pasaulio žemėlapio! – įsitikinusi Ona Juodsnukienė.

Laima Duoblienė

Sibire siuvinėti ir iki šių dienų išsaugoti paveikslai.

Dalyvaukite laikraščio „Gyvenimas“ šventinių fotografijų konkurse „Aš ir Kovo 11 -oji“, įsiamžinkite, kaip ir kur šventėte, kokiu būdu ar iniciatyva įprasminote Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną. Jūsų fotografijų lauksime iki kovo 13 dienos el. paštu: info@gyvenimas.info; dale@gyvenimas.info. Fotografijas spausdinsime laikraščio puslapiuose, rinksime ir apdovanosime įdomiausių šventinių iniciatyvų autorius.

Redakcija

Šaudymo varžybos Nepriklausomybės taurei laimėti

Rokų kariuomenės poligone vyko jaunųjų šaulių šaudymo varžybos. Jas organizavo Prienų 206-oji kuopa. Prie varžybų organizavimo prisidėjo Kauno Vytauto Didžiojo antroji rinktinė ir rinktinės vadas Arvydas SAVICKAS. Į varžybas susirinko gausus pulkas jaunųjų šaulių – net aštuonios komandos. Kiekvieną jų sudarė penki nariai, komandos buvo mišrios: šaudė ir mergaitės, ir berniukai.

Dalyvavo 8 komandos: Prienų trijų mokyklų jaunieji šauliai (vadovas Tomas Stanevičius), dvi Jiezno gimnazijos jaunųjų šaulių komandos (vadovas Sigitas Žalys), Išlaužo pagrindinės mokyklos komanda (vadovas Rolandas Meškauskas), Pakuonio pagrindinės mokyklos komanda ir Balbieriškio pagrindinės mokyklos komanda (vadovas Kęstutis Žilinskas) bei vietoje sudaryta komanda, kuri buvo pavadinta Prienų 206 kuopos jungtine komanda. Varžybose buvo šaudoma mažo kalibro šautuvais iš 25 metrų atstumo ir pneumatiniais šautuvais iš 10 metrų atstumo.

Nors lijo, snigo ir buvo gana stiprus vėjas, šauliai tris valandas atkakliai varžėsi dėl geresnių pasiekimų. Kai buvo suskaičiuoti rezultatai, paaiškėjo taikliausieji jaunieji šauliai. Pirmąją vietą iškovojo pirmoji **Jiezno gimnazijos** komanda, sidabrą laimėjo **Pakuonio pagrindinės mokyklos** komanda, o bronza džiaugėsi **Prienų mokyklų pirmoji** komanda. Asmeninėje įskaitoje aukso medaliu pasipuošė **Kevinas Mazuronis**, antrąją vietą užėmė **Saulė Valatkevičiūtė**, o trečiąją vietą, vos vienu tašku nuo Saulės atsilikęs, užėmė **Lukas Žilinskas**.

Nugalėtojai buvo apdovanoti diplomais, padėkomis, aukso, sidabro ir bronzos medaliais, o komanda nugalėtoja pelnė Nepriklausomybės taurę. Po apdovanojimų kuopos vadas pakvietė dalyvius į Kovo 11 dieną vyksiantį Prienuose renginį bei šiai progai paminėti skiriamas šaudymo varžybas, kurios vyks Pakuonio pagrindinėje mokykloje kovo 17 dieną.

Gabija Žiūkaitė
Jiezno gimnazijos mokinė

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisgyvenimas

Redakcija: **Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė** - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS: (60523, ramute.simukauskaite@takas.lt); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, SPORTAS: **Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja** (60014, dale@gyvenimas.info); **Angelė Bajorienė, komunikacijos ir rinkodaros direktorė** (8 687 98 985, abajoriene@gmail.com); KULTŪRA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS, APLINKOSAUGA: **Laima Duoblienė** (8 682 12 642); SENIŪNIJOS, TURGUS, KOREKTŪRA: **Ona Ališauskienė** (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: **Ona Lodienė, Zina Lankevičienė** (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (tel. 60522, maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis - 4 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais - 2100 egz., šeštadieniais - 2600 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 ~ 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ